WIJ
vlaams nationaal

Weekblad — 17 jaargang — nr 28 10 juli 1971
Redaktie : Sylvain Dupuislaan 110, 1070 Brussel, tel. 02/23.11.98
Beheer : Voldersstraat 71, 1000 Brussel, tel. 02/12.51.60, prk. 1711.39
Prijs per nummer : 8 fr. Verkrijgbaar bij alle dagbladverkopers

11 juli 1971

De herdenking van de Guldensporenslag heeft slechts zin en betekenis in de mate waarin wij hierdoor onze wil manifesteren ons zelf te zijn en te blijven en hieruit ook voor vandaag de konsekwenties trekken. Deze herdenking mag of kan voor ons geen vlucht in het verleden zijn. Het moet een aansporing zijn om te handelen in de geest van hen die in 1302 streden « omme 't land te bescerme ». Ook vandaag nog moeten wij, helaas, ons land beschermen, moeten wij vechten voor het behoud van de Voerstreek en tegen het prijsgeven van het historisch Vlaamse Brussel. Wij kunnen ons afvragen in welke geest deze Vlamingen II juli vieren die zich bereid verklaard hebben de Voerstreek op te offeren en de Vlaamse aanwezigheid te Brussel op het spel te zetten door de vrijheid van het gezinshoofd te aanvaarden !

lees door blz 3

in de senaat

eindeloos touwtrekken om een stukje cultuurautonomie

(mp) In de lange nacht van donderdag op vrijdag werd het voor elkeen duidelijk dat de Volksunie zich destijds met recht en reden heeft verzet tegen de grondwettelijke grendels. De hoogharige eerste-minister en zijn volgzame meerderheid konden nu zelf ervaren in welke onvoorstelbare mate de parlementaire werkzaamheden erdoor bemoeilijkt worden, en hoezeer die biezondere meerderheden in de kaart spelen van behoudsgezinde groepen die chantage willen spelen.

En dat spelletje hebben de liberalen gespeeld tot en met. Sinds Eyskens zich vorig jaar met huid en haar overleverde aan hun willekeur heeft hij toegeving op toegeving moeten doen. Hij deed het met de enige bedoeling het leven van « zijn » regering nog wat te rekken. Ook sommige Vlamingen vinden dit bewonderenswaardige handigheid. Zij vergeten echter dat hij dit « handige spel » stelselmatig speelde op kosten van de Vlamingen : het leidde rechtstreeks tot een ergerlijke uitholling van de zo geroemde culturele autonomie, tot de belofte van wederinvoering van de beruchte « liberté du père de famille » te Brussel op 1 september a.s. en nu ook tot het prijsgeven van de duur bevochten Voerstreek.

Tijdens het marathondebat in de nacht van donderdag op vrijdag bleek bovendien dat de socialisten in feite van de cultuurautonomie niet willen weten en dat hun unitaristische voorzitter Leburton, dociel gevolgd door zijn schaduw Van Eynde, driftiger dan ooit aanstuurt op een politieke vrijage met de liberalen. De achtbare heer Eyskens zal nog wel meer moeten koordansen in de komende weken en maanden wil hij zijn normale ambtstermijn — zijn laatste — kunnen voltooien. De unitaire staat is door de gebeurtenissen achterhaald, jawel, maar...

politieke doodzonde

In een schitterende tussenkomst tijdens de eerste debatdag (woensdag) hekelde VU-senator Frans Baert scherp de absurde omstandigheden waarin de Senaat van slecht voorbereide teksten goede wetten moet trachten te maken in een rekordtempo. « De regering heeft zichzelf in een knoop gewerkt » zo betoogde hij « door het aanvaarden van de motie-Hanotte waardoor zij er zich tegenover de liberalen toe verbond het hele communautaire dossier af te handelen ten einde op 1 september te Brussel de « liberté du père de famille » te kunnen invoeren. Dat is de enige reden voor dit onverantwoord gedraaf. Zij werkte zich in een nog grotere knoop door het aanvaarden van de supergrendels, die de PVV eiste. In feite lag de regering over gans de lijn geknield voor de eisen van de PVV. Het werd een ramp omdat die partij juist de unitaire partij bij uitstek is ». De h. Baert, die in een uitstekende conditie was, drukte het nog plastischer uit : « Het voortdurend naar bed gaan met de PVV is niet alleen een politieke doodzonde, waarbij dient vermeld te worden dat de minnaar vandaag werd afgewezen, maar is tevens niet bevordelijk gebleken voor de culturele autonomie ». Hij noemde die « vergiftigd met blauwzuur ». Senator Baert besloot zijn opgemerkte tussenkomst als volgt : « Thans staan wij nog ver af van een echte cultuurautonomie en van het federalisme dat ons streefdoel is. Een radicale Vlaamse beweging zal nodig blijven, daarom zullen wij onverminderd de strijd voortzetten ».

(lees door blz 3)

« WIJ » met vakantie

De jaarlijkse vakantie staat voor de deur, ook voor het personeel van onze drukkerij. Dit betekent konkreet dat er, zoals ieder jaar, volgende weken geen « WIJ » zal verschijnen. Het volgende « WIJ »-nummer krijgt u — behoudens speciale omstandigheden — in uw bus op zaterdag 7 augustus. Dit wordt dan meteen de inzet van onze « long run » tot aan de volgende parlementsverkiezingen. Inmiddels, geachte lezer, wensen wij u een biezonder ontspannende vakantietijd onder een heerlijke zon.

wij zijn een natie !

Nog hinkt de wetgever onwillig achterna, en dagelijks ergert ons het gesjacher van de (politieke) kooplieden in de Brusselse tempel. Maar de dikste mistgordijnen van onze oude vijanden zijn niet langer meer bij machte dit kapitale feit te verdoezelen : de Vlaamse natie bestaat ! Wie daaraan nog twijfelen mocht moet het jaarlijks mirakel van Diksmuide zien, die nobele ernst van de tienduizenden op de vlakte rond de toren. Er is slechts die ene verklaring voor dit unieke gebeuren : daar getuigt het meest bewuste deel van de Vlaamse natie van haar vaste wil tot nationale en internationale erkenning. En wij zullen niet rusten vóór die erkenning werkelijkheid is geworden.

« Voor ons, Vlamingen, stelt zich het fundamentele probleem van onze volksgemeenschap, waarvoor wij een eigen en gepaste staatsstruktuur willen opbouwen, door de unitaire staat in een federale om te vormen, om er dan onze Nederlandse kultuur, onze volkswelvaart en een evenwichtig welzijn uit te bouwen en mede te werken aan alle grote stromingen die, in een ruimer verband, vrede en welvaart onder de volkeren en staten nastreven ».

Aldus mr. Coene, de voorzitter van het bedevaartcomitee. En aan het adres van de regering-Eyskens, die straks « gedaan » wil maken met een stel teksten die Vlaanderen biezonder belangen, zei hij nog dit :

« Wanneer zij de grondwetsherziening, gelijk ze die gepland had, toetst aan wat ervan terecht gebracht wordt, moet de regering dan niet inzien, dat het beter ware het hele misbakken opzet te verzaken, tot een beslister generatie Vlamingen de reële autonomie zal afdwingen, waarvoor men nu teruggedeinsd is ?

» Ter vervanging van het onhoudbaar geworden unitarisme staat de onzekere grondwetsherziening met haar nasleep van wetten op het getouw, waarin een vage autonomie op kultureel en ekonomisch gebied wordt ontworpen. Autonomie betekent : zelf beslissen, zelf uitvoeren en zelf sanktioneren en daar staan we ver van af.

» Bezadigde stemmen in Vlaanderen en Wallonië hebben onderstreept : dat deze grondwetsherziening niet te aanzien is als een definitieve regeling van het gemeenschapsvraagstuk in ons land ».

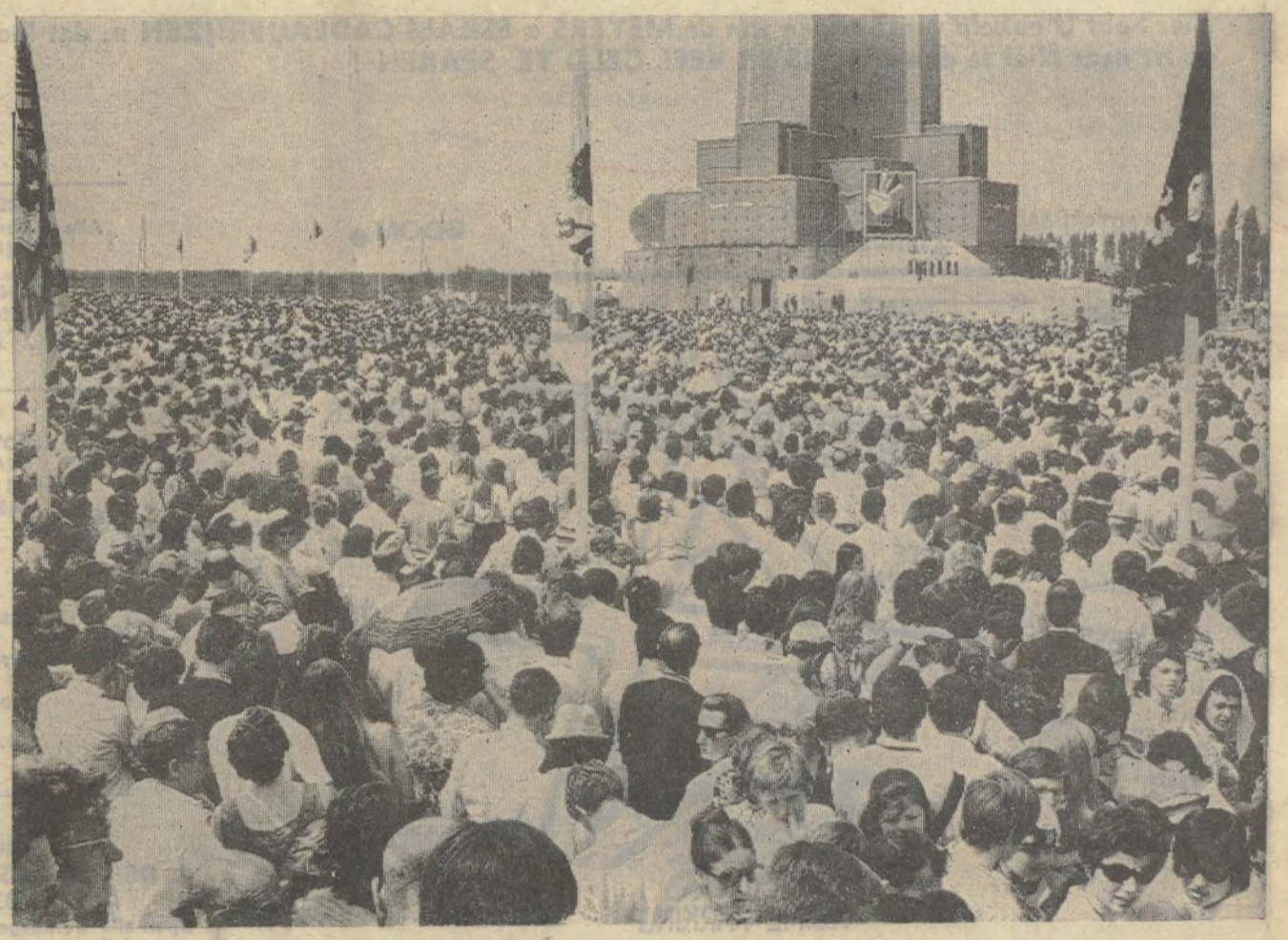

« Vlaanderen kan Brussel niet loslaten én om Brussel zelf én om zijn eigen toekomst en veiligheid »

wij en gij

kordaat gemeentebestuur, maar...

Ik lees in Uw blad van 19-6-71 « Wanneer hier zo een konsekwent en kordaat gemeentebestuur, enz... ».

Wel, het besluit een bétumebedrijf te sluiten, dat ons het leven vergalde werd in november 1970 te Schilde door de heer burgemeester genomen en bekrachtigd door de bestendige deputatie der provincie Antwerpen.

In 1971 vernietigd door een koninklijk besluit, op voorstel van ministers De Saegher en Major.

Wat loont het een kordaat gemeentebestuur te hebben, wij hebben ten slotte niets in de pap te brokken wanneer het gaat tegen de industrie. Besluiten zullen kortelings genomen worden tegen huisbrand en auto-voertuigen, dan nog eens afwachten tegen welk huis en welke autovoertuigen.

E.Z. te Wijnegem

op de wip

Volgens mr. Vandevelde hebben de Vlamingen geen taal. Ik ben het daarmee niet eens, volgens mij hebben alle volkeren een taal, maar men zou sommigen wel een andere taal willen opdringen, zoals hier in België waar ze dat al meer dan honderd jaar — tevergeefs — proberen te doen. Zelfs een gewesttaal kan men niet doen verdwijnen, de Hollanders hebben een taal die niet veel van de onze verschilt, maar men moet zeer goed opletten om ze te begrijpen.

Dat sommigen hun taal willen opdringen zagen wij nog zeer kortelings met Pompidou als hij naar België kwam, en voordien De Gaulle naar Canada, waar hij sprak « Quebec vrij en Frans ». Zo moesten de Vlamingen eens naar Roobeck, Rijsel en Duinkerken gaan !

Met het ABN ben ik het volledig eens, als allen het beschaafd spreken zal men elkaar beter verstaan.

Men moet niet alleen in de taal beschaafd zijn, want als men tegenwoordig sommige van onze mensen ziet, dan denkt men onwillekeurig aan de oude Belgen die in de bossen leefden ! Daar zal binnen afzienbare tijd iets moeten aan veranderen of onze beschaving zal verloren gaan ; ook de Vlaamse tv mag wel meer Vlaams zijn, in Vlaamse zangwedstrijden mag ze ook Vlaamse liederen eisen en onze Vlaamse zangers en orkesten meer gelegenheid tot optreden bieden.

R.B. te Torhout

eurotaal

De beschouwingen van M.M. in «Wij» van 19 dezer over een taal die al de volkstalen overspant, kunnen wij ten volle bijtreden. Het lijkt ons zelfs de enige mogelijkheid, waarbij elke lidstaat van de EG zonder vernedering, noch tekortdoening zich kan neerleggen, los van elk nationaal chauvinisme.

Welke die supra-nationale taal zijn zou zegt schrijver niet, maar hij bedoeld kennelijk het Esperanto.

Zelf hebben wij het niet zo ver gebracht om met kennis van zaken deze taal te beoordelen, maar het is een feit dat zij het voordeel geniet van een massale belangstelling over heel de aardbol, hetgeen het bewijs is van haar intrinsieke waarde als volwaardig en levensvatbaar expressiemiddel.

In dit verband is het tekenend dat op de internationale Esperanto konferentie dd. 5 tot 7 april ll. te Antwerpen door leerkrachten en schoolhoofden de problemen van die taal besproken werden en er onder meer besloten werd vanaf 1973 met de taal van dr. Zamenhof een eksperiment te nemen in Belgische, Duitse en Nederlandse scholen.

Deze taalkeuze zou op internationaal vlak al de strubbelingen, ongezonde naijver en nationale eerzucht uit de weg doen gaan en gans het taalimbroglio op Europees vlak herleiden tot zijn eenvoudigste uitdrukking. Dit gebeuren ligt overigens besloten in de aangesneden evolutie van de algemene hervorming van het sociaal en internationaal leven ; het zou daarenboven de integratie der volkeren vergemakkelijken, de sociale vooruitgang en wereldvrede dienen en als het jonge Europa dan toch taalkundig van aangezicht moet verschillen met Amerika, zou de fundamentele eis van Pompidou voor Engelands toetreding meteen in vervulling gaan.

G.V. te Aalst

discriminaite

Enigszins met bewondering sla ik de karpersprongen gade van de traditionele partijen, hoe ze erin slagen de Volksunie steeds met een kluitje in het riet te sturen qûa informatie via radio, tv en pers. Bij vb. « ieder zijn waarheid » wordt afgeschaft zodra de VU te sterk wordt. « De Vlaams-nationale gedachte » viel al vlug een zelfde lot te beurt. Het weekblad « Wij » werd aanvankelijk gediscrimineerd in het dagelijks persoverzicht. Nu het wel aan bod komt, slaagt men erin slechts secundaire artikels weer te geven. Hun jongste boreling « Trefpunt » mist iedere objectiviteit, zowel qua onderwerp als qua joernalistiek. Men raakt de VU steeds op haar teerste plek en op die manier slaagt men erin, duizenden Vlaamse mensen af te sluiten van iedere informatie.

Verheugend is het dat Mik Babylon de minister dienaangaande een vraag heeft gesteld. Zal er echter veel veranderen ? Of zal men weer iets nieuws uitvinden ?... ...

W.R. te Varsenare

ongelijke behandeling

Wij hebben kennis genomen van de herwaardering van het onderwijsambt, zoals door de Regering wordt voorgesteld en door de onderwijskrachten als onvoldoende wordt beschouwd.

Wij stellen vast dat de voorgestelde barema's voor de onderwijzers, regenten en licenciaten, deze van de personeelsleden van Financiën, in ruime mate overtreffen. Bij gelegenheid van iedere weddeherziening wordt de kloof tussen beide groepen steeds groter, maar dan telkens in het voordeel van het onderwijsambt, e.a.

Daartegenover stellen wij, personeelsleden van Financiën, dat een loopbaan bij het Ministerie van Financiën afhankelijk is van talrijke faktoren, zoals :

1) het slagen voor een wervingseksamen ; 2) de oudere agenten dienden daarenboven nog een eindestage eksamen af te leggen zonder geldelijk voordeel ; 3) scholing bij indiensttreding ; 4) iedere graadverhoging, inzet uiteraard beperkt, is afhankelijk van het slagen voor een bevorderingseksamen ingericht door het VWS ; 5) het voortdurend bijwerken van een omvangrijke dokumentatie en een ingewikkelde fiskale wetgeving, buiten de diensturen ! Daarenboven genieten de personeelsleden van Financiën voor de voortdurend gevraagde inspanningen om de steeds ledige staatskas te vullen, van geen enkel voordeel.

Wij aanzien het bijgevolg als onze plicht de openbare opinie duidelijk te willen voorlichten en de aandacht van de gezagsdragers van ons land te vestigen op het feit dat wij niet langer zullen aanvaarden te worden beschouwd als de paria's van de openbare diensten en dat wij een behoorlijke kompensatie eisen voor de voortdurend gevraagde inspanningen en de talrijke verbodsbepalingen waaraan wij onderworpen zijn.

groep personeelsleden Fin.

onobjectieve « gazet »

In uw nummer van 26 juni, blz. 6, klaagt U eindelijk eens de onobjektiviteit van de « Gazet van Antwerpen » aan.

In de houding van de G.v.A. is een duidelijke verslechtering waar te nemen. Dit merken we hier in het Leuvense sinds maanden wat het plaatselijk nieuws betreft. Initiatieven van de VUJO worden gewoon doodgezwegen. In de verslagen van de gemeenteraadszittingen van Leuven en Heverlee bv., worden alle VU-interpellaties en -voorstellen verdoezeld of belachelijk gemaakt.

Is het niet stilaan tijd daar gezamenlijk tegen te reageren?

L.V.P. te Heverlee

De redaktie draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud der gepubliceerde lezersbrieven. Ze behoudt zich het recht van keuze en inkorting voor. Over de lezersbrieven wordt geen briefwiseling gevoerd.

Uw betaald verlof, en het Zomerfestival bij SUCCES-KLEDING !

MEYERS LAAT ALLE PRIJZEN VALLEN ! ! !

Duizenden koopjes aan alle afdelingen en SPECIAAL VOOR U en ENKEL op vertoon van deze advertentie van heden tot 15 AUGUSTUS

30% KORTING op alle → damesmantels — dames- en herenregenmantels — damestailleurs — jongenskostumen — meisjesmantels — broekpakken (Pantailleurs dames) — dameskleedjes boven de 1.000 F — damesensembles boven de 1.000 F.

Hier hebt U enkele voorbeelden van de MEYERS « ESKAM-CADEAUPRIJZEN », dat loont de moeite, de rit naar Niel te doen. NU IS ER VEEL GELD TE SPAREN !

HEREN BLAZERS
Alle maten 1.195 F
NU 650 F

HERENBROEKEN
TERLENKA KATOEN
250 F

KINDERSHORTEN
4 - 16 jaar
45 F

REKKEN UIT TE KIEZEN
HERENKOSTUUMS
waarde tot 3.995 F - NU aan
1.750 F

REK DAMESMANTELS
waarde tot 2.995 F - NU aan
1.250 F en 1.500 F

TERLENKA/WOL
HERENBROEKEN
450 F

HEREN-, DAMES- en
KINDERPOLO'S en TUNIEKEN
vanaf 99 F

HANDTASSEN vanaf
299 F

HERENVESTEN
aan 1/2 van DE PRIJS
DAMESKLEEDJES
vanaf 169 F

DAMESROKKEN
TERLENKA/WOL
NU 295 F

HONDERDEN
KINDERKLEEDJES
aan CADEAUPRIJZEN

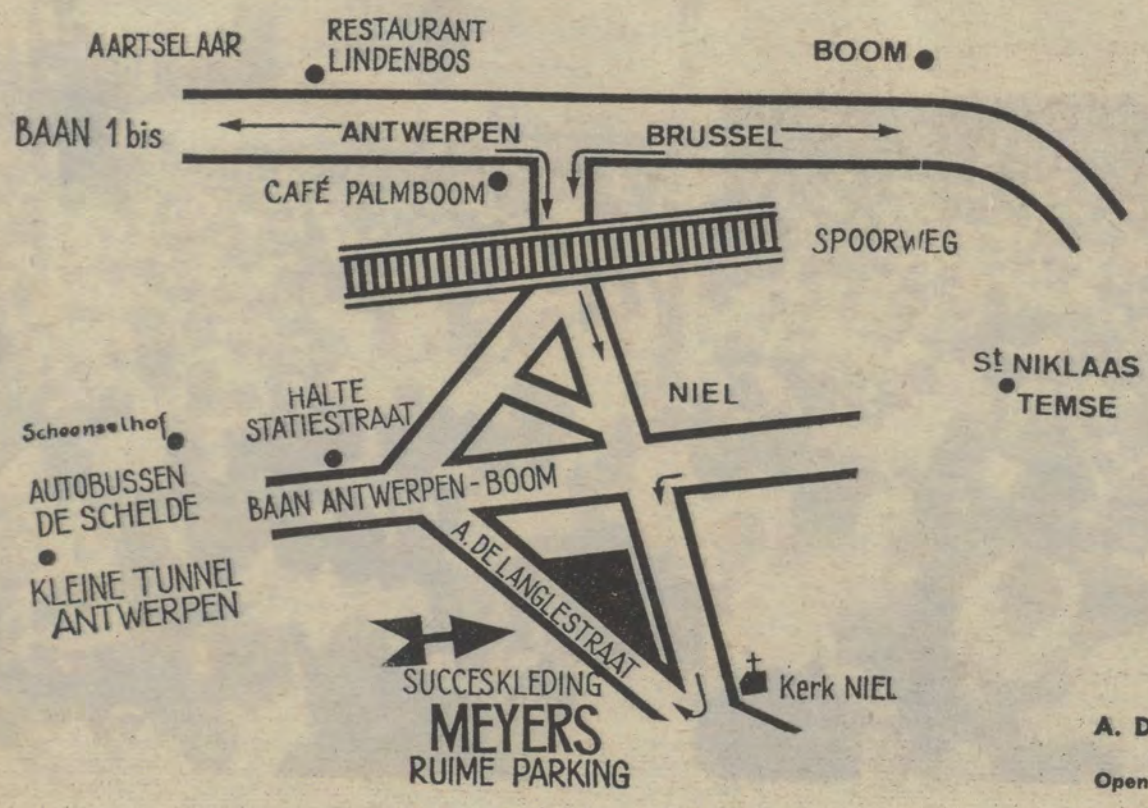

BON VOOR WIJ-LEZERS DIE RECHT GEEFT OP EEN GRATIS LIDKAART VAN DE V.Z.W. MEYERS CLUB, EN DIE RECHT GEEFT VOOR ALLE AANKOPEN AAN FABRIEKSPRIJZEN.

20% KORTING boven de 1.000 F
10% KORTING beneden de 1.000 F

Naam : .....

Straat : .....

Plaats : .....

Duidelijk invullen en afgeven aan uw verkoper !

SUCCES KLEDING MEYERS
A. DE LANGLESTRAAT 4 — 10 NIEL
Tel. (03) 78.11.44 en (03) 78.35.39
Open alle werkdagen van 9 tot 20 u. — Zaterdags tot 18u.
Zon- en feestdagen steeds gesloten.

« culturele autonomie » in de senaat

(vervolg van blz 1)

eisen en toegevingen

Eerste-minister Eyskens had bij de aanvang van de debatten een lange verklaring voorgelezen die een tegemoetkoming wilde zijn aan de meest recente liberale eisenserie, zoals zij verwoord stond in de open brief van de h. Descamps. Daarin eiste de PVV een globaal akkoord vóór het einde van de legislatuur (normaal maart of april 1972) : de stemming over het ontwerp inzake agglomeraties en federaties van gemeenten, de proportionele vertegenwoordiging (zonder beperking) in de agglomeratie- en federatiecolleges, het herstel van de « liberté du père de famille » te Brussel op 1 september, het indienen van de teksten betreffende artikel 107 quater en de gewestelijke sociaal-economische organisaties, het afsluiten van een cultuurpact en het instellen van een speciaal statuut voor de Voerstreek.

Eyskens beloofde dat de regering in openbare vergadering een amendement wil indienen dat de proportionele vertegenwoordiging invoert voor de samenstelling van de agglomeratie- en federatiecolleges, hij zal — zodra mogelijk — aan het parlement de maatregelen voorstellen die nodig zijn om art. 107 quater in toepassing te brengen, de regering zal nog vóór het parlementaire reces een wetsontwerp indienen dat de Voerstreek opnieuw losmaakt van Limburg en zal dit ontwerp vóór het einde van de legislatuur doen stemmen. Ten slotte verklaarde hij zich namens de regering bereid, indien het ontwerp op de cultuurautonomie wordt gestemd, het initiatief te zullen nemen de vertegenwoordigers der partijen samen te brengen « om te helpen een akkoord of een pact tot stand te brengen over de praktische richtlijnen, geldend voor het ganse land, en die door de nieuwe instellingen die belast zijn met het voeren van een cultuurbeleid voor hun gemeenschap, moeten in acht genomen worden ».

socialistisch maneuver

Reeds woensdag liet PVV-voorzitter Descamps blijken dat wat de eerste-minister over het cultuurpact zegde zijn partij niet voldeed. Hij eiste « verduidelijking ». Donderdag, onmiddellijk na de opening van de vergadering, vroeg de PVV een schorsing en daarna kwam de h. Descamps verklaren dat hij de indiening van het wetsontwerp over de Voerstreek wilde nog vóór de eindstemming over het wetsontwerp over de culturele autonomie. Die eindstemming zou hij willen verdaagd zien tot volgende week dinsdag ten einde tijdens het weekeinde onder de (traditionele) partijleiders een akkoord te kunnen bereiken over het cultuurpact.

Daarop kwam Housiaux namens de socialisten, die kennelijk de liberalen ter wille wensten te zijn (hun partijvoorzitters Leburton en Van Eynde stonden vanuit de tribunes met argusogen het « spel » te volgen)met een amendement voor de proppen. Hij wilde aan het einde van artikel 2 (dat de culturele aangelegenheden opsomt waarover de cultuurrraden het recht zullen hebben om decreten betreffende de infrastructuur uit te vaardigen) de clausule toevoegen : « De toepassingsmodaliteiten van dit artikel worden bepaald door de wet ».

De CVP kreeg toen bijna een beroerte : het was duidelijk dat de socialisten daarmee een belangrijk onderdeel van het wetsontwerp op de lange baan wilden schuiven. Niet voor niets riepen de liberalen « très bien, très bien ! ».

waarom « ja » ?

De VU keurde het wetsontwerp op de « culturele autonomie » goed hoewel het niet veel zaaks is. Maar het is een (schuchtere) stap in de richting die wij willen gaan : naar reële autonomie, die wij vanzelfsprekend slechts mogelijk achten via een federale staatshervorming. Inmiddels kan het geen kwaad het embryo van het toekomstig Vlaams parlement dat de Vlaamse taalgroep is even aan het werk te zien. En aangezien de verstokte unitaristen zelfs dit povere begin wilden kelderen...

En weer was Eyskens, tot grote ergenis van zijn partijgenoten, tot toegevingen bereid. Hij diende namens de regering een amendement in (dat art. 1 bis zou worden) dat bepaalde : « De waarborgen vervat in de artikelen 6 bis en 59 bis, § 7, van de grondwet worden nader omschreven door de wet ».

BSP en CVP stonden in deze aangelegenheid voor de zoveelste keer scherp tegenover elkaar. Eyskens zat zenuwachtig rond te draaien in zijn bank. Hoe zou dit nu weer aflopen ? Uiteindelijk werden echter zowel het amendement-Housiaux (later overgenomen door de liberaal Hougardy) als het regeringsamendement (later overgenomen door de socialist Pierson, maar dan bij art. 2 te voegen) verworpen. Voor één keer bleef de CVP op haar stuk en was het de beurt aan Leburton om sip te kijken.

« historisch moment »

Dan kwam het ogenblik waarop over het eerste artikel van het wetsontwerp moest worden gestemd. Goedkeuring veronderstelde een gewone meerderheid in elke taalgroep plus een 2/3 meerderheid in totaal. Het werd de allereerste stemming « per taalgroep », wat sommige collega's van een historisch moment deed spreken. Er was een voelbare spanning o.m. omdat iedereen zich afvroeg «wat zal de VU doen ? » Inmiddels was immers duidelijk geworden dat de nukkige liberalen zouden tegenstemmen. Artikel 1 kreeg de vereiste meerderheid nl. 124 ja-stemmen (CVP, BSP en VU) en 45 neen-stemmen (PVV, FDF-RW en KP) bij 0 onthoudingen en 10 afwezigen. Er was tevens een meerderheid in elke taalgroep. Ook de volgende artikelen zou de Volksunie helpen goedkeuren, behalve het artikel 4 dat zij door een behendig manoever in eerste lezing in de grond boorde. Dit artikel geeft o.m. de minister van Franse Cultuur een vinger in de pap in de zes Bruselse randgemeenten - met - faciliteiten en in de taalgrensgemeenten, ook al behoren die tot het Nederlandse taalgebied. Liberalen en FDF-ers hadden bij dit artikel een stel amendementen (die verworpen werden) omdat zij het inkijkrecht van de Franse cultuur-minister in die gemeenten — die zij zowat als Franse wingewesten beschouwen — uitgebreider willen. Uit rancune stemden zij tegen het artikel. Ook de Volksunie, want door het verwerpen van dit artikel 4 zou bij manier van spreken ook de Franse cultuurminister buiten de « randgemeenten » worden gewipt. De VU wil immers de afschaffing kort en goed van die beruchte « faciliteiten », dus... Artikel 4 ging naar de kelder tot verrassing van de meerderheidspartijen en ook van... de tegenstemmende PVV-ers en FDF-ers.

ondemokratisch

De PSC zat te grinniken : straks zou ze aan de frankofone « martelaars » in de randgemeenten kunnen vertellen dat PLP en FDF hen feestelijk in de steek hadden gelaten. De Franse taalimperialisten vlogen mekaar bijna letterlijk in de haren, wat een glunderende Wim Jorissen toeliet luidop vast te stellen dat er een « hanengevecht » bezig was.

Aan die tegenslag zou de regering echter een ondemokratische mouw passen. Hoewel het Senaatsreglement verbiedt dat een reeds verworpen artikel opnieuw ter stemming wordt gelegd, gebeurde dit toch. Het werd enkel in de formulering wat veranderd, maar de inhoud bleef identiek. Het verontwaardigde protest van de VU mocht niet baten, de meerderheid legde haar wil brutaal op en art. 4 werd als een nieuw artikel aan het einde opgevist. Bij de tweede lezing rond vijf uur in de morgen zou het trouwens in zijn oorspronkelijke vorm opnieuw aan bod komen. De Frankofonen van PLP en FDF-RW waren inmiddels wat voorzichtiger geworden... Tergend langzaam werd artikel na artikel afgehandeld tot men eindelijk — omstreeks kwart over vijf vrijdagmorgen — tot de eindstemming kon overgaan. Die zag er dan als volgt uit 122 : senatoren stemden vóór (CVP, BSP behalve de Brusselse socialisten, VU) en 41 tegen (de ganse PVV-PLP, het FDF-RW en de communisten. De Brusselse socialisten onthielden zich. Er was tevens een meerderheid in elke taalgroep.

11 juli 1971

(vervolg van blz 1)

De Voerstreek is uitgegroeid tot een simbool. Bij de vastlegging van de taalgrens werd, met de dood in het hart, heel wat Vlaamse grond prijs gegeven aan het Waalse en francofone imperialisme. Alleen voor de Voerstreek werd gevochten. Deze streek betekent voor de Walen niets. Het is alleen om ons te vernederen en te tergen dat zij van de Vlamingen (hun weldoeners !) eisen dat van de Voerstreek een tweede Brusel gemaakt wordt waar de verfransing ongestoord kan voltrokken worden.

Ook de onzinnige eis tot invoering van de vrijheid van het gezinshoofd te Brussel wordt door de Walen, in strijd met hun principes, gesteund om ons te vernederen en te pesten. En toch laten wij ons door hen mateloos uitbuiten in naam van de nationale solidariteit en omwille van het in stand houden van de unitaire staat, unitaire staat die ons noodlot geweest is van 1830 af tot nu. Meer nog : men heeft ons in deze unitaire staat onze meerderheid ontfutseld, met de medeplichtigheid van de Vlaamse mandatarissen van de CVP, de BSP en de PVV. En nu het zover is keert men terug tot het unitarisme. De grote gefopten zijn weer eens de Vlamingen.

Meer dan ooit blijft de Vlaamse strijd aktueel, omdat wij ons meer dan ooit moeten verdedigen, de levensbelangen van onze Vlaamse Volksgemeenschap moeten verdedigen ten overstaan van de bedreiging die zich aftekent, ten overstaan van de oorlogsverklaring aan de Vlamingen door de heer Leburton in de Kamer. Alle Vlamingen hadden deze rede moeten kunnen horen. Dan zouden wij weten wat de BSP wil en welke rol aan de Vlaamse BSP-ers voorbehouden is. De kongressen van Verviers en Klemskerke zijn voortaan volmaakt verleden tijd. Met de heren Leburton en Van Eynde keert de BSP terug tot het unitarisme, in het belang van de Walen. Een unitarisme dat eist dat de Vlamingen verder gaan met jaarlijks miljarden te schenken aan Wallonië, een unitarisme dat onbeschaamd en onverholen zelfs de paritaire verdeling der kredieten verwerpt en méér eist voor Wallonië dan voor Vlaanderen. Dit is trouwens de politiek van de huidige regering. Het Waalse landsgedeelte kreeg van de Staat onder deze regering Eyskens alleen in de sektor van de ekonomische expansiepolitiek één miljard méér dan het Vlaamse landsgedeelte. En dit in strijd met de beloften vervat in de regeringsverklaring én met de goedkeuring van de CVP, die nochtans beweert achter de eis te staan van de Ekonomische Raad voor Vlaanderen die een verdeling 60/40 als een minimum beschouwt.

Is het geen vernederend en beschamend spektakel de gemandateerde sprekers van de BSP en de PVV, mede namens de Vlamingen in deze partijen de afstand van de Voer en de invoering van de vrijheid van het gezinshoofd voor 1 september te horen eisen ? Zijn dat dus de eisen van de Vlaamse BSP-ers en PVV-ers ? Waar zijn hun eisen ? Waarom eisen zij niet de naleving van het regeringsprogramma ? Zij hebben geen eisen. Zij zijn de knechten die niets te eisen hebben.

De Vlamingen mogen niet eens weten wat er in het parlement gebeurt : de dagbladpers zwijgt dood wat de Vlaamse openbare mening zou kunnen ergeren. Ik denk hier aan de rede van Leburton, aan het verwerpen van de Volksunie-amendementen, ook door de Vlaamse CVP-ers.

Op de IJzerbedevaart, de meest grandiose en de machtigste manifestatie in het Vlaamse land, werd nochtans ook dit jaar duidelijk de wil van het Vlaamse volk tot uiting gebracht : dit volk wil zich zelf zijn, wil zelfbeschikkingsrecht, autonomie in een federale staat ; het wil rechtvaardigheid ; het wil amnestie ; het verzet zich tegen de afstand van de Voerstreek, tegen de vrijheid van het gezinshoofd.

De politieke mandatarissen moeten in dienst staan van hun volk en niet in dienstbaarheid zwijgen en knikken voor de leiders van unitaire Belgische partijen.

De Vlamingen moeten politiek bewust handelen en afstraffen wie met hun wil geen rekening houden. De politieke bewustwording van Vlaanderen is bepalend voor onze toekomst als volk, als natie.

Vooralsnog zal de opgang van de Volksunie de duidelijkste en niet te miskennen uiting zijn van deze politieke bewustwording en de politieke wil een oplossing af te dwingen. Wij zijn en blijven het speerpunt in de Vlaamse strijd. Het is met fierheid dat wij dit onderstrepen en met de vastberaden wil in deze geest 11 juli 1302 te herdenken.

mr. f. van der elst,
algemeen voorzitter vu.

helpt belgië «in feite» bij bengaalse volkerenmoord ?

Het zomerweer en de zoveelste strubbelingen tussen de regeringspartijen hielden dinsdag de achtbare gekozenen voor het grootste deel buiten het kamerhalfrond. Elders hebben wij onder de titel « Bengalen en België » de lijdensweg van de door Mik Babylon (VU) aangevraagde interpellatie over deze kwestie beschreven. De Brugse ondervoorzitter Eneman (CVP) poogde in het spoor van zijn stadsgenoot Achille Van Acker nogmaals de zaak uit te stellen. Babylon, gesteund door Coppieters, moest met een zwaar procedure-incident dreigen om hem te doen terugkrabbelen. De interpellatie ging dan toch door en kreeg dadelijk grote bijkomende betekenis toen tenoren als Larock en Périn zich in een redevoering er bij aansloten. De kwestie gesteld door Babylon was inderdaad « une question gênante » voor de Belgische regering, zoals Harmel het trouwens toegaf.

De VU-interpellant weerlegde de vroegere bewering van Harmel dat het hier om een interne aangelegenheid van Pakistan gaat. De Bengaalse kwestie is geen rebellie van een handjevol extremisten maar de eis tot zelfbestuur van een volk van 70 miljoen mensen, dat bij verkiezingen voor 90 % stemde voor de Bengaals-nationalistische partij ! Dit demokratisch referendum verwerpend is het Pakistaanse leger aan een volkerenmoord en massale uitdrijving begonnen, gebaseerd op rassen- en religieuse diskriminatie. Met de naderende hongersnood wegens de verwoeste oogsten was dit een koele uitroeiïngspolitiek, die door Babylon op dezelfde lijn werd gezet als de uitroeiïng van de joden door de nazis. De socialist Larock sloot zich trouwens bij deze zienswijze aan.

Het probleem gaat ver de Pakistaanse binnenlandse toestand te buiten. Het uitdrijven van miljoenen mensen naar Indië wordt door dit land terecht als een berekende aanval van Pakistan op India gezien. Hier dreigt een nieuwe explosiehaard die de wereldvrede nog wankeler maakt. Babylon eiste dan ook niet alleen uitbreiding van de schamele Belgische hulp aan de Bengaalse uitgedrevenen, maar ook een tussenkomst van de Veiligheidsraad (waarin België zeteit) om in gekontroleerde voorwaarden door de UNO de terugkeer van de vluchtelingen naar hun land mogelijk te maken. Als Pakistan deze internationale kontrole weigert moet een internationaal embargo tegen deze onderdrukkingsstaat worden getroffen. België moet niet alleen moreel zijn stem verheffen in de internationale organisaties maar bij voortdurende slechte wil van Pakinstan onmiddellijk zelf alle financiële hulp aan dit land stopzetten. Want wij leveren « ontwikkelingshulp » aan deze « bloody nation ». En hier kwam de pertinente vraag van Mik Babylon « Mijnheer de minister, levert België wapens aan Pakistan ? ». Gesteund door Périn (RW) stelde de VU-man de kwestie breder. « Dringend moet het UNO-handvest uitgebreid worden met bepalingen over de rechten der volkeren in multinationale staten ».

Op het internationaal juridisch vlak was het antwoord van minister Harmel, wat voor de hand lag, het dogma van de « soevereiniteit van de staten ». Dat betekent « le droit de massacre » tegenover de minderheden, replikeerde Périn vinnig.

Voor de rest veel meewarig instemmen met het tragisch lot van de arme Bengali (Oost-Pakistani natuurlijk voor unitarist Harmel). Krokodillentranen noemen wij dat. Want Harmel vond dat onze financiële hulp aan Pakistan niet moest worden stopgezet. Dat lag op een ander vlak.

Toen, bij de repliek, Babylon zich ontevreden verklaarde met het ministerieel antwoord en opnieuw op de man af vroeg « Levert België wapens aan Pakistan ? » kwam er weer eens geen antwoord. Inderdaad « une question gênante » voor de minister, die ten tijde van de Biafraanse volkerenmoord het parlement voorloog dat er geen Belgische wapen geleverd werden aan Nigeria. Tot er veertien dagen later een vliegtuig neerstortte met Belgische moordtuigen voor Lagos.

« De zaak niet loslaten » kwamen verschillende joernalisten aan Mik Babylon zeggen want daar ligt de kern van de zaak. Ondanks alle gejammer zijn wij medeplichtig aan de moord op Bengalen door Pakistan !

studie-toelagen (1)

Het Nationaal Studiefonds wordt hervormd tot een stelsel van studietoelagen en studieleningen. Ter uitvoering van de wet zal een Hoge Raad worden opgericht die o.m. de uitvoeringsbesluiten zal moeten adviseren.

Nu vraagt de « Bond van Grote en van Jonge Gezinnen » al geruime tijd vertegenwoordigd te zijn in adviesorganen die belangrijke gezinsaangelegenheden behandelen. In eenklank met de wensen van de BGJG diende de Volksunie het voorstel in, twee vertegenwoordigers van de Bond en twee van de Ligue te voorzien in de Hoge Raad voor de studietoelagen. Dit voorstel werd door de regeringsmeerderheid (CVP en BSP) afgewezen : deze partijen hebben daar kennelijk liever mannetjes zitten uit hun respectieve sociale holdings. Wij zijn benieuwd of het hoofdbestuur (of ten minste de algemene vergadering) van de Bond de elementaire moed zal hebben over deze zaak haar voorzitter-met-verlof minister Van Mechelen, die deel uitmaakt van de regeringsmeerderheid, even te ondervragen.

studie-toelagen (2)

Bij dat « ontwerp van wet betreffende de toekenning van studietoelagen en -leningen » diende VU-senator van Haegendoren nog een amendement in dat ertoe strekte enkel toelagen te geven die ingeschreven zijn in het taalstelsel van de streek waar hun ouders verblijven. De bedoeling ervan is duidelijk : er hoeft geen staatssteun te worden gegeven aan mensen die hun kinderen wensen te denationaliseren.

Maar ook dit amendement, dat logisch aansluit bij de taalwetgeving, werd door de meerderheidspartijen verworpen. Men kan eruit afleiden hoezeer het hen menens is met de homogeniteit van ons cultuurgebied.

fout

Een van de meest menselijke momenten tijdens de IJzerbedevaart was het ogenblik waarop de bejaarde juffrouw Aretz, overmand door ontroering en hitte, haar amnestie-oproep moest beëindigen met de woorden «ik kan niet meer ». De mensen op de bedevaartweide werden er stil bij. Voordien, bij de aanvang van haar oproep was er een gonzend geroezemoes op de vlakte. Het was duidelijk dat de bedevaarders, bij het aanhoren van haar stem met het vreemde accent, zich afvroegen : wie is die vrouw ? Het minste wat het IJzerbedevaartkomitee had kunnen voorzien was wel een korte aankondiging waarin gezegd werd wie deze nobele dame is. Juffrouw Aretz werd geboren te Horbach bij Aken in 1893, uit ouders van Nederlandse afkomst. Op 23-jarige leeftijd kwam zij in Nederland terecht waar zij voor verpleegster studeerde. Later, reeds in 1933, werd zij in Duitsland lid van een anti-Hitlerbeweging en bij verstek veroordeeld. Daarom zocht zij haar heil in Nederland en later in België. Reeds vóór de oorlog verwierf zij de Belgische nationaliteit. Haar hulp aan Joodse kinderen en ondergedokenen en haar lidmaatschap van het georganiseerd verzet brachten haar uiteindelijk in het nazi-concentratiekamp van Ravensbrück. Bij haar bevrijding woog zij nog 32 kg. Later ontdekte zij via pater Stracke de Vlaamse beweging. Het is haar immens gevoelen voor rechtvaardigheid, haar afschuw

voor onrecht en haar liefde voor de verdrukten en vervolgden die haar inzet verklaren voor allen die voor Vlaanderen eerlijk hebben gestreden en veel hebben geleden.

bond-genootschap

Omdat de « Financieel-Ekonomische Tijd » zich verstoutte het aftandse unitarisme van de twee BSP-voorzitters even op de korrel te nemen (Van Eynde zei : « Ik zal nooit aanvaarden dat de twee taalgroepen in de wetgevende kamers uitgroeien tot een Vlaams respectievelijk Waals parlement ») krijgt het blad er nogal onheus van langs van de achtbare hoofdredacteur van « Volksgazet ». Volgens hem wordt de politieke kroniek van dit Vlaams beursblad geschreven door een Volksunieman « wat eens te meer het steeds toenemend bondgenootschap tussen Vlaams burgerlijk nationalisme en geld aantoont ».

Dat Van Eynde grof tekeer gaat tegen mensen die er een eigen opinie durven op nahouden is geen nieuwigheid. Gelukkig maar moet nog niet iedereen in dit land dansen naar zijn pijpen ! En over dat bondgenootschap met de geldmachten zou hij beter zwijgen. Volgens zijn eigen normen is zijn partij trouwens ook een bondgenoot van de geldmachten : wie betaalde de verkiezingskampanje van de « rode leeuwen » te Brussel, vriend Jos ? En wanneer eens een wrekend hoofdartikel in « Volksgazet » tegen de heren Spaak en De Clercq (gewezen BSP-bonzen) die na hun politieke carrière direct in de vette kaas van Bell Telephone kropen ? Wie kapitalistische boter op het eigen partijdige hoofd heeft, moet niet al te zeer in de juli-zon gaan staan, Jos !

hongerstaking

In een kazerne te Werl (Duitse Bondrepubliek) hebben honderden Belgische soldaten het eten geweigerd uit protest tegen de slechte kwaliteit ervan. Zij hadden ook nog andere klachten tegen de maaltijden. Een kolonel, hoofd van de bevoorrading, meende dat de soldaten niet zo kieskeurig hoefden te zijn. « In oorlogstijd » zo zei de man « is het nogal wat anders... ».
Hierover stelde volksvertegenwoordiger Mattheyssens een dringende vraag. Minister Segers (Landsverdediging) gaf toe dat de kwaliteit van het eten te wensen overliet. Hij verklaarde dat er over zou worden gewaakt dat er geen redenen tot klachten meer zouden zijn. Over de verklaring van de kolonel was het ministerieel antwoord behendig ontwijkend. Het is bekend dat de uitrusting van de troep beneden peil is. Als nu ook nog de kost minderwaardig is, dan zal het moreel nog dieper onder nul zakken.

kruistochter

De Duitse bondskanselier Brandt heeft zijn gesprekken met de Franse president Pompidou ingezet met een mededeling waarover zijn Franse taalstrijder biezonder gevoelig blijkt te zijn : in de Duitse Bondsrepubliek zal alles in het werk worden gesteld opdat het Frans op de lycea en colleges weldra als eerste vreemde taal zal worden onderwezen naast het Engels en het Latijn.

Uit de « geste » van vleier Brandt blijkt nog maar eens dat Pompidou zijn kruistocht in stilte (en af en toe luidop) voortzet om het Frans tot dé taal van het toekomstige Europa te promoveren.

verworpen...

In de Senaat kwam deze week het wetsvoorstel-Bouwens (VU) ter sprake dat de verlaging (voor de provincieraadsverkiezingen) van de kiesgerechtigde leeftijd voorziet tot 18 jaar. In de commissie werd dit voorstel reeds verworpen door de meerderheidspartijen en uit de tussenkomst van justitieminister Vranckx kon men besluiten dat de regeringsmeerderheid hetzelfde zal doen in openbare vergadering. Vranckx lulde wat over « globale oplossingen » en zo, maar het hoofdmotief voor de negatieve houding van CVP en BSP zal wel de schrik zijn voor de jonge kiezer. Overigens krijgen zij later wel de kans om zich « globaal » positief uit te spreken : senator Jorissen heeft aangekondigd dat de VU ook een wetsvoorstel zal indienen om de kiesgerechtigde leeftijd voor de wetgevende verkiezingen te verlagen.

Een erg bitter stemmend nieuwsje uit de Wetstraat was deze week ook de verwerping van het wetsvoorstel-Van den Daele dat sommige repressiegevolgen wilde milderen voor « incivieken » die oorlogsschade leden. De onverzoenlijken kunnen nog steeds rekenen op de Walen en op de « Vlaamse » BSP-ers en PVV-ers.

korter, m. coene

De onoverzichtelijke massa heeft onder de blakende zon te Diksmuide dapper stand gehouden, hoewel de mensen van het « Vlaams Kruis » hun handen vol hadden. Maar ook wanneer het weer frisser en minder zonnig was geweest zouden we tot de voorzitter van het IJzerbedevaartkomitee hetzelfde hebben gezegd : uw rede was al te lang. Zeer vele bedevaarders zullen de inhoud ervan tenvolle hebben beaamd, maar wat daar is gezegd wisten ze al. Er zal heus geen bedevaarder minder te Diksmuide zijn, wanneer de voorzitterlijke speech half zo lang zou uitvallen of nog minder. De mensen komen eigenlijk niet naar de IJzervlakte om een rede te aanhoren, zelfs niet voor het hoogstaand schouwspel. Zij komen om te getuigen voor hun Vlamingzijn. Graag aanhoren zij daarbij een toespraak waarin klaar en duidelijk de aktuele Vlaamse eisen worden gesteld in het perspektief van de politieke aktualiteit. Dit heeft voorzitter Coene gedaan, maar voor de toekomst hadden wij het toch wel véél korter en ook kernachtiger gewenst. Wat hij te zeggen heeft zal dan wellicht langer nazinderen in de geesten.

vlaamse vleugel

De « Pest Voor Vlaanderen » is dus op haar beurt aan partijvleugels toe, hoewel zij in 1968 nog ostentatief de trikolore kaart uitspeelde. 't Kan verkeren, zei Bredero. Inzake gemeenschapsproblemen valt bij de super-individualisten van de PVV de frank altijd biezonder laag.

Het Vlaamse gevleugel van de volgelingen van Willy De Clercq doet trouwens nog niet erg overtuigend aan, en lijkt meer op een krampachtige poging om de liberale nederlaag in Vlaanderen bij de volgende parlementsverkiezingen enigszins te beperken. Hoewel het liberale « Volksbelang » het met fiere borst heeft over « De Vlaamse PVV » zal het de heren toch erg moeilijk vallen om dat « Vlaamse » gezicht geloofwaardig te maken. Wij zullen er trouwens de Vlamingen eraan herinneren dat PVV-voorzitter Descamps (ook de voorzitter van de « Vlaamse » PVV-ers) inzake de « liberté du père de famille » aardig uit de biecht klapte. En is het niet zo dat ook de « Vlaamse » PVV-ers de Brussels-Franse eis tot invoering van die « liberté » onderschrijven ? Zoals zij ook met de Waalse eis tot losmaking van de Voer uit Limburg steunen. Zoals zij ook mee aan de basis liggen van de criminele uitholling van wat men de « culturele autonomie » pleegt te noemen. Nee, nee, zij blijven een « Pest Voor Vlaanderen ».

zin en onzin

De Wetstraat leek deze week op de stofomslag van de kleine Larousse : de politieke bries deed het paardebloemenzaad rondvliegen en iedereen zat ademloos mee te tellen. Vallen ? Niet vallen ? Vallen ? Niet vallen ? Vallen ? Niet vallen ? En wijzelf, ach wijzelf hadden veel meer aandacht voor de échte paardebloemen in de wei dan voor het zaad van de heer Eyskens. Wie zal het ons ten kwade duiden dat wij een paar plichtvergeten uurtjes tegen een Brabantse zonneheuvel zijn gaan liggen nadenken over zin en onzin van het politiek bedrijf ?

De baarlijke onzin. Een paar honderd heren die in het luchtledige, onder de koepel van wat wijlen Leopold de Tweede niet helemaal ten onrechte la boutique d'en face noemde, een slecht partijtje koorddansen ten beste geven en die niet eens schijnen te beseffen dat het publiek al lang weggeebt is en dat beneden hen slechts de afgrond van onverschilligheid en misprijzen gaapt.

We zijn er niet gelukkig mee. We zijn diep ongelukkig om de onmacht van onszelf en van degenen die denken zoals wij : het lijdelijk ondergaan van de baarlijke nonsens die ginds in de Wetstraat de demokratie aan het uithollen is, doet ons weer de vraag stellen naar het waarom van het politiek engagement.

Er zijn dagen dat de politiek iedere sekonde kan vullen. Verkiezingen. De grote roes van middernacht, de bewogenheid van voor mekaar wildvreemde mensen die zich plots verbonden weten door dezelfde opdracht en dezelfde taak, de mannelijke camaraderie van redaktie tot rotatiefront. Het snelle leven op de toppen van de zenuwen en het intens aanvoelen van de waarde van het eigen werk. Het razend ritme van steeds maar weer kreatieve opdrachten, dat je later verbaasd en ietwat ongelovig doet opkijken naar wat je handen en je geest onder hoogspanning kunnen voor mekaar krijgen.

Er zijn andere dagen. Als een rij grauwe soldaten op marsj door de mist. Je ziet geen doel vóór jou en ergens bezijden wenkt een schemerlamp. Je beseft dat — hoe belangrijk ook — politiek toch niet je hele leven zal vullen. En je bent dankbaar voor dat besef. Je herleest het tere akwarel dat de anders zo forse Marsman van zijn Holland heeft gemaakt. Een oude vriendschap krijgt de tijd om te herleven en je ligt op je buik in het halfdonker te luisteren naar Bach en de vreselijke-mooie dissonanten van Brahms vioolconcerto. Je loopt zo maar es even bioskoopje kijken en je hebt het vreemde geluk, binnen te vallen in La Maison Conjugale. Waar je leert, dat iedereen zijn Japanse heeft. Al heet ze dan politiek.

De twee uitersten. De dagen van de roes en het totale geven tegenover de dagen dat je je inkapselt om jezelf terug te vinden in de dingen die aan de wieg hebben gestaan van je politiek engagement.

En wat doe je dan met de rest van je dagen ? Ken je Wim Jorissen, bulldozer Jorissen ? Je moet maar es proberen, hem op een maandagavond ergens anders naartoe te krijgen dan naar zijn dienstbetoon. Je ontvangt nul op het rekwest, want op maandagavond moet hij steevast bij « zijn mensen » wezen. Het oude mannetje dat zijn pensioen nog altijd niet heeft gekregen. De boer die het niet kan harden, die weg wil van zijn gestorven bedrijfje en die niet weet hoe het moet. De tientallen die men misschien wel onrecht aandoet door hen cleine luyden te noemen ; zij die aanvankelijk alleen maar opzien naar de politieker omdat hij macht heeft, doch die intens dankbaar zijn als de macht zich onder menselijke gedaante kan tonen.

Het antwoord ligt bij de mensen. Ergens is de diepste betekenis, de zwaarste opdracht maar ook de mooiste beloning van ieder politiek bedrijf : de omgang met mensen. Het lijkt zo vanzelfsprekend dat iedereen, van welke politieke kleur ook, het zal beamen. Maar er is een nuance. Je doet pas aan échte politiek (en het wordt pas een écht menselijk bedrijf) als je ophoudt, alleen maar het geluk van iedereen te prediken en te verdedigen. Je moet het geluk van iedereen afzonderlijk najagen.

dio genes

betoging tegen de pitch-pest

Tijdens het weekeinde startte het « Groenkomitee Zuid-Vlaanderen » met een handtekeningenaktie tegen de pitch-bedreiging in de gemeenten van de Vlaamse Ardennen. Deze aktie werd al dadelijk een groot sukses. Door een afvaardiging van het « Groenkomitee » zullen de petitielijsten overhandigd worden aan eersteminister Eyskens en aan ministers Cools (Economische Zaken) en Delmotte (Waalse Streekekonomie). Dat de mensen uit de bedreigde streek niet aflaten bewijst tevens de geplande massale anti-pitch betoging die vandaag te Kluisbergen wordt gehouden. De deelnemers verzamelen te 16 uur op het Kerkplein van Ruien. Vandaar wordt opgestapt naar de elektriciteitscentrale te Ruien. Wie het ernstig meent met de strijd voor een gezond leefmilieu moet erbij wezen.

Na de betoging te Kluisbergen wordt veel volk verwacht op de 11 juli-viering te Ronse (zaal « Volksbond », Zonnestraat) waar te 20 uur een vierpartijen-meeting doorgaat die volledig in het teken staat van de eendrachtige strijd tegen de pitch-pest. Zullen er het woord voeren : de volksvertegenwoordigers Maurits Coppieters (VU) en Jan Verroken (CVP), de h. De Rouck (BSP-schepen te Ronse) en Hervé Van den Bossche (PVV). Dit gaat ons allen aan.

Wie de anti-pitch kampanje geldelijk wil steunen kan zijn bijdrage leveren op de prk 508553 van Frans De Ruyck, Kruisstraat 319 te Ronse. Vermelden : « anti-pitch kampanje ».

als je dan toch tv kijkt

Godfried Bomans die de laatste weken meer in Vlaanderen dan in Nederland huisde komt vanavond op het scherm met een eerste deel van zijn reeks programma's « Een «Hollander» ziet Vlaanderen ». Om 20u20 vanavond ziet u hem o.a. in gesprek met onze volksvertegenwoordiger Maurits Coppieters.

Morgen 11 juli brengt de BRT een portret van Ernest Soens, de burgemeester van Strombeek-Bever die in het brandpunt van de belangstelling kwam na zijn weigering eden van Franstalige gemeenteraadsleden te aanvaarden en die zich de toorn van minister Harmegnies op de hals haalde. Om 22u20 leidt Jan Ceuleers een gesprek tussen de heren Gerlo, Derine en Verhulst van de drie kultuurfondsen. Zij zullen een balans trachten op te maken van het hedendaagse kulturele en politieke leven in Vlaanderen.

proficiat, burgemeester

Ernest Soens. Een betere keuze ware moeilijk denkbaar !

Wij wensen de konsekwente Vlaming die Soens is van harte proficiat bij deze gelegenheid en hopen dat in de toekomst veel van zijn collega's zijn voorbeeld zullen volgen waar het de verdediging betreft van het aloude flamingantenprincipe « In Vlaanderen Vlaams ! »

De « Nationale Bevlaggingsaktie » heeft dit jaar een «Orde van de Vlaamse Leeuw » ingesteld. De onderscheiding bestaat uit een zilveren plaket met aan de ene zijde de beeltenis van de Vlaamse Leeuw en aan de andere zijde de naam van de houder.

Het ligt in de bedoeling deze onderscheiding jaarlijks uit te reiken tot erkenning van verdiensten i.v.m. :

— een konsekwente en kordate houding in de sociale en culturele ontvoogdingsstrijd van de Vlaamse volksgemeenschap.

— prestaties die de integratie van de Nederlanden bevorderen.

— het behoud en de verbreiding van de Nederlandse cultuur in Frans-Vlaanderen:

— akties en initiatieven met het oog op de uitstraling van de Nederlandse taal en cultuur buiten de Nederlanden.

Bij het ter perse gaan vernemen wij dat deze zilveren « orde » van de « Nationale Bevlaggingsaktie » voor de allereerste maal zal uitgereikt worden aan de dappere burgemeester van Strombeek-Bever:

benoemingspolitiek

ons luchtmachthoekje...

Na de recente benoemingen zien de verschuivingen aan de top van de Luchtmacht er zo uit :

Generaal Delhaye (F, zeerecht) adj-logistiek van de de stafchef (VSL) (in kumul : bevelhebber van de basis te Gent) vertrekt op 1 oktober 1971.
Kol. Hermand (F, zeerecht) volgt Delhaye op als bevelhebber van de luchtmachtbasis te Gent:

Kol. Massonon (F) volgt kol. Hermand op als chef van luchtbasis te Gent.
Kol. Dalleur (F) volgt gen. Delhaye op als VSL.

Lt. kol. Canel (F, zeerecht) ingen. telecom (kandidaat kolonel voor '72 of '73) volgt kol. Dalleur op als VDT (hoger directeur techniek op de staf).

Kol. Galwic (F) volgt kol. Massinon op als bevelhebber van de Technische School.

Lt. kol. Denis (F) volgt kol. Galwic op als VDE (hogere direktie uitrusting op de staf).
Kol. Pirmez (F) volgt als BAM de kol. ing. Ghenne op als bevelhebber van 22e Log-Wing (F).
Kol. Guilliams (F) was bevelhebber van C R P Semmerzake (N) en wordt bevelhebber van 23 Log. Wing (gemengd, Ned. administratie).

Lt. kol. Van Den Berghe (N) verlaat VS-IRP (relaties met pers op de staf) en wordt bevelhebber CRP Semmerzake.

Lt. kol. Coppé (F) van de 1e Wing wordt VS-IRP.

Lt. kol. Adriaenssens (F) van de Tech S zou vervangen worden door een Nederlandstalige majoor polytechn. vanaf de bevelsovername door kol. Galwic.

ons kommentaar

Te Gent zal de hierarchie er dus zo uitzien : kol. Hermand (F) spreekt goed Nederlands, doet echter wel zijn best.

kol. Massinon (F)

kol. Vanuitvange (N) mag niet vertrekken... want er moet toch enig Vlaams gezag te Gent blijven... !

Op de staf van de Luchtmacht :

Kol. Vanuitvange was kandidaat voor de opvolging van kol. Galwic, maar... Lt. kol. Canei is te jong en heeft geen ervaring als groepsbevelhebber (is reeds veel te lang op het MVL), maar vermits men als hogere direkteur Tech. (VDT) geen door het wapenkomitee veroordeelde Lt. kol. wil benoemen (Vidicq of George) komt men naar deze scheve oplossing (VDT is uiteraard een kolonelsfunktie)

De staf was Franstalig en wordt het nog grondiger !

Er waren 2 Nederlandstalige kolonels (Vervoort en Van den Berghe), nu blijft er nog 1 over (Vervoort).

Waarom kon kol. mil. adm. Bamps (N), nu op JSPB (planning-budget op de generale staf, bij generaal Vivario) niet aangeduid worden als opvolger van kol. Galwic ?

Kol. Bamps was de adjunkt van de voorganger van kol. Galwic, dus... zeker bekwaam!

Te Zellik : Kol. Vanuitvange (N) is kandidaat korpsoverste van de 23 Log. Wing (gemengd taalstelsel, Nederlands als voertaal voor administratie).

de « francofonie » van niamey

Deze week werd in de Senaat de zgz. « Overeenkomst der Francophonie van Niamey » goedgekeurd. De Volksunie stemde tegen. De Kamer had het ontwerp reeds vroeger aangenomen.

Op het eerste gezicht kon het verzet van de VU misschien verwondering wekken : Niamey scheen immers een zuiver-Waalse culturele aangelegenheid te zijn. En in zulke gevallen onthouden we ons bij de stemming.

Doch bij nader toezien, bleek dit Niamey een zoveelste paard van Troje te zijn.

De titel luidt touwens : « Overeenkomst betreffende de Organisatie voor culturele en technische samenwerking ».

Die overeenkomst werd opgemaakt op een vergadering te Niamey (in de Staat Niger, een vroegere Franse kolonie in Afrika) waar de vertegenwoordigers van 34 volledige of gedeeltelijk Franssprekende landen bijeenkwamen in 1970. De meeste landen waren staten of staatjes geboren uit het vroegere koloniale rijk van Frankrijk in Afrika.

Frankrijk was er natuurlijk, benevens de Franstalige provincies van Canada en ook Waals België had een sterke afvaardiging, die aangevoerd werd door de heer Parisis, minister van Franse cultuur.

Van de 34 staten ondertekenden er 21, met of zonder voorbehoud, de overeenkomst. Minister Parisis ondertekende namens francofoon België, onder voorbehoud van goedkeuring door het parlement.

vlamingen betalen mee

Onze bezwaren waren drievoudig :

Bij het vaststellen van de bijdrage van elk ondertekend land als aandeel werd Frankrijk in de totale jaarlijkse begroting der francofone organisatie voor 45 % belast, België voor 12 % van het totaal. Bij nader toezicht wil dat zeggen dat Frankrijk ongeveer 1 % betaalt per miljoen inwoners, België 1,2 % per miljoen inwoners, *de 5 1/2 miljoen Vlamingen meegerekend.* Dat bedrag heet betaald te worden door de begroting van de Franse Cultuur, maar het zal, behoudens heftig verzet van de minister van Nederlandse Cultuur, ingebracht worden als objektief kriterium en dus afgetrokken van de gemeenschappelijke pot : zodat de Vlamingen het grootste deel zullen betalen van de bijdrage voor de «Organisatie der Francofonie » !

rekbaar als rubber

De overeenkomst van Niamey is geen zuiver cultureel akkoord, maar ook en vooral een technisch. Voor dat tweede gedeelte valt het buiten de bevoegdheid van de minister voor Franse Cultuur. « Technisch» kan immers in zijn breedste zin worden opgevat : van cultureel-technisch tot militair-technisch...

Trouwens, bij de opsomming van de funkties van de organisatie van Niamey, zegt art. 2 f/ : « Iedere andere functie uitoefenen, die binnen het kader van de doelstellingen van de organisatie valt en die door de Algemene Conferentie aan dat orgaan zou kunnen opgedragen worden ».

Die bepaling is zo rekbaar als rubber en we denken onwillekeurig aan wat Rusland doet in het raam van zijn technisch verdrag met Egypte ; of Amerika in functie van zijn technisch verdrag met de landen van Indochina.

neo-kolonialisme ?

In die optiek is het duidelijk dat de Overeenkomst van Niamey een werktuig moet zijn of worden in dienst van de neo-kolonialistische politiek van Frankrijk bij drie onafhankelijke staten en staatjes, die uit zijn vroeger Afrikaans imperium zijn onstaan : uitbreiding van de Franse Cultuur tot levering van Franse en Belgische wapens.

De Vlaamse naïevelingen die in Kamer en Senaat dat verdrag hebben goedgekeurd, steunen die pro-Franse koloniale expansiepolitiek en ze doen er de Vlamingen nog het grootste deel voor betalen ook !

h. ballet, senator

bomans : « in vlaanderen durft men nog romantisch te zijn »

«Deze dag is voor mij een aaneenschakeling geweest van verbluffende gebeurtenissen. Ik had er geen flauw benul van wat een Ijzerbedevaart eigenlijk was.

Nu heb ik deze unieke manifestatie meegemaakt en ik ben er nog onder de indruk van.»

Zondag namiddag na de plechtigheid toen Diksmuide nog uitstulpte van warme bedevaarders en zonnige jeugd, zaten wij met Godfried Bomans te lunchen in een overschaduwde Brugse snackbar. Voor ons lome zomertoeristen en — afschuwelijk om aan te zien — plastieken zwanen op de Brugse reien.

«De vroedschap van deze stad is merkbaar niet zo slim» protesteert Bomans.

Ons gesprek vlot eerst niet zo best. De auteur is onder de indruk van wat hij 's voormiddags op de bedevaartweide heeft ondergaan.

«Bij ons in Nederland zou dergelijke bedevaart ondenkbaar zijn,» zegt hij dan, «wij schamen ons te veel voor onze gevoelens. Die gevoelens zijn er wel bij ons maar eer die aan de oppervlakte komen, wordt er bij ons een lange weg afgelegd. In Vlaanderen daarentegen durft men nog romantisch zijn. Ik apprecieer dat. Romantiek mag ook wel eens rood gloeiend zijn.»

Tijdens de plechtigheid stonden wij naast Bomans. Eén keer heeft hij ons aangeklampt om te zeggen «deze zin moet dik in de verf gezet worden». Daarbij wees hij met de vinger in het programmaboekje volgende tekst aan : «Vlaanderen kan Brussel niet loslaten én om Brussel zelf én om zijn eigen toekomst veilig te stellen.»

Bomans volgde de bedevaart ontroerd. Toen de nooit-meer-oorlog-leuze over de vlakte klonk kreeg hij tranen in de ogen.

Verbluffend vond hij dat er zoveel jongeren in Diksmuide waren. «Men had me in Nederland gezegd dat hier alleen oudere mensen kwamen, maar daar heb ik weinig van opgemerkt. »

Bomans : «Als je me losse indrukken vraagt moet ik wel zeggen dat de toespraken lang duren. Bondigheid zou niet misstaan. Het meest ontroerende ogenblik was voor mij het moment waarop die juffrouw Aretz schreide «ik kan niet meer». Misschien kan in die ene krampachtige snik wel de zin van heel de bijeenkomst worden samengevat. Overdreven vond ik de patetiek in de vrouwenstemmen. Je mag dat doen, maar dan moet je regelmatig afwisselen in een ander timbre. Anders vermoeit dat te vlug. De toespraken daarentegen vond ik allerminst patetisch. Die waren zakelijk en ad rem. Ik wou dat alle kranten die integraal afdrukten.

Tussen haakjes : het viel mij op hoe weinig de Vlaamse zaterdagkranten de Ijzerbedevaart aankondigden. Een schilderijtentoonstelling in Herentals of een jumpingwedstrijd in Oostende krijgt precies meer plaats in de krant dan deze grootse plechtigheid.» «Patetiek is niet misplaats hier. Patetiek, dat is grootse gevoelens uiten in een grootse stijl.

Je kan er natuurlijk cynisch bij blijven. Dat is makkelijk. Maar het mannetje dat langs de kant staat te kijken is in mijn ogen toch duidelijk de mindere.

«De diepe betekenis van de Ijzerbedevaart is voor mij een soort politieke barometer. Het zou nuttig zijn de toespraken te herlezen die hier op deze vlakte twintig jaar geleden werden gehouden. Dan merk je wat haalbaar is en wat niet en hoe de toestand in Vlaanderen geëvolueerd is in die tijd.»

«Wij» : tegenstanders van de bedevaart verwijten ons dat wij de gedachtenis van de doden misbruiken om aktuele politieke eisen te formuleren. Wij zouden bijvoorbeeld in 1971 met frontlijken zeulen om laten we zeggen de vrijheid van het gezinshoofd tegen te houden.»

Bomans : «Ik dacht dat de eisen die in Diksmuide geformuleerd werden wel degelijk in het verlengde lagen van de idealen waarvoor de Ijzersoldaten gesneuveld zijn. Als doden konden opstaan uit de graven zouden ze dat tijdens de toespraak van de voorzitter ongetwijfeld gedaan hebben en ze zouden langdurig en hard applaus hebben gegeven.

«Ik had graag een delegatie oud-strijders gezien. Sober. Vijf of tien man die zwijgend naar de toren gaan. Zonder muziek zou ik die laten opstappen. Ik vond het verbluffend.»

M.V.

vlaams-brabant, let op uw zaak!

Nadat een eerste wetsontwerp houdende organisatie van de agglomeraties en federaties van gemeenten roemloos ter ziele is gegaan, schijnt nu het nieuwe, fel ingekorte en vaak zeer onduidelijk brouwsel ook weer lood in de vleugels te hebben.

Wij hebben reeds vroeger daarop kritiek uitgebracht, maar om wille van de duidelijkheid van wat volgt willen wij vooraf nogmaals samenvatten welke bepalingen van het huidige wetsontwerp op de federaties van gemeenten rondom Brussel voor Vlaanderen onaanvaardbaar zijn.

Dit ontwerp voorziet in de vorming van 5 federaties van gemeenten — alle Vlaamse gemeenten — rondom het tweetalig hoofdstedelijk gebied, en in de oprichting van een overlegkomitee met adviserende bevoegdheid, dat zou samengesteld zijn uit 2 afgevaardigden per federatie, met daarnaast de frankofone voorzitter van het Brusselse agglomeratiecollege en 4 afgevaardigden van dat college, zijnde twee van de Vlaamse groep en twee van de frankofone groep, plus nog als secretaris die van het agglomeratiecollege ; alles bijeen dus 15 stemgerechtigde leden, van wie 12 Vlamingen en 3 frankofonen.

Het doortrekken op het vlak van de federaties van de in de faciliteitengemeenten aan de frankofonen gewaarborgde taaltegemoetkomingen, en de zware druk welke de vooraanstaande frankofonen in het overlegkomitee kunnen oefenen hadden ons tot de conclusie geleid, dat dit komitee dient beschouwd te worden als een bedreiging, waardoor langzaam maar zeker de taafheid van Vlaams-Brabant zal worden aangetast.

Dat wij met die mening niet alleen staan is nog gebleken op het onlangs te Brussel gehouden Algemeen Vlaams Kongres, waar in de sektie taalwetgeving de vooraf gereedgemaakte resolutie, na ons betoog, aldus werd aangevuld : « Het Algemeen Vlaams Kongres stelt vast dat het regeringsontwerp op de agglomeraties en federaties van gemeenten een bedreiging vormt voor de taalhomogeniteit van Vlaams-Brabant. Het eist daarom dat de voertaal van de federaties rond Brussel uitsluitend Nederlands zou zijn... ».

Nu is het zo, dat zowel van bepaalde Vlaamse als van frankofone zijde bezwaren werden geopperd tegen de samenstelling van de federaties, maar dan om geheel andere dan om de hierboven vermelde redenen. Aan CVP-zijde was er vooral kritiek op het feit dat talrijke Vlaamse gemeenten van Noordwest- en Zuidwest-Brabant niet in de federaties waren opgenomen, en werd ook aangedrongen op de vorming van grotere federaties (van 100.000 à 150.000 inwoners in plaats van 40.000 à 100.000 inwoners zoals in het regeringsontwerp is voorzien), zogezegd om de agglomeratie hoofdstad-Brussel des te sterker te kunnen tegemoet treden.

De frankofonen van hun kant wensten dat ook franstalige federaties werden opgericht, als tegengewicht voor de Vlaamse.

Deze dubbele bestreving is nu de vorige week belichaamd geworden in twee amendementen op het regeringsontwerp : het eerste uitgaande van CVP-volksvertegenwoordiger De Keersmaecker, en mede ondertekend door zijn partijgenoten Lindemans en Henckens, de PSC-er Saint-Remy en de socialisten Gelders en Boel, en een tweede dat uit de koker komt van Saint-Remy, maar waaronder de bovengenoemde Vlamingen ook hun handtekeningen hebben geplaatst.

wat wil de cvp ?

Het amendement-De Keersmaeker voorziet in de indeling van het arrondissement Brussel in slechts 3 federaties (i.p.v. 5), en in de opneming daarin van de gemeenten van Noordwest-Brabant en van het Pajottenland, zodat de aldus bekomen 3 federaties heel wat groter uitvallen dan de eerst geplande ; daarnaast wordt echter nog een vierde federatie tot stand gebracht, waarvan het centraalwestelijk gedeelte van het arrondissement Leuven het grondgebied moet leveren. Men vraagt zich vergeefs af welke duistere beweegredenen die heren er toe kunnen gedreven hebben het meest bevolkte gedeelte van het arrondissement Leuven, en ook die stad, tot randfederatie van Brussel om te toveren en bij de federatievorming te betrekken.

Het amendement Saint-Remy, waaraan de bovengenoemde « flaminganten » hun fiat hebben gegeven, voorziet in de oprichting van een Waalse federatie met Eigenbrakel (Braine l'Alleud) als hoofdplaats. Deze gemeentengroep grenst nergens aan de Brusselse agglomeratie, en telt slechts 72.000 inwoners, zodat zij de voor de Vlaamse federaties nodig geachte maatstaven niet eens benadert ; maar, wanneer zij eenmaal is opgericht, dan kan wellicht vroeg of laat tot de uitbreiding er van worden overgegaan met de inlijving van enkele Vlaamse gemeenten zoals St. Genesius Rode, Alsemberg, Linkebheek en Beersel, waar de frankofonen reeds eerder de stem hebben verheven tegen hun opneming in de Vlaamse federatie Halle, en aandringen op de vorming van een Waalse federatie. Dit gevaar is lang niet denkbeeldig, want het is een jarenoude droom van de frankofonen de Vlaamse gordel rondom Brussel te doorbreken daar waar hij het zwakst is, met name ten zuiden van de hoofdstad. Ingewijden weten nog zeer goed hoe de frankofonen krachtig maar vergeefs gepoogd hebben van de Duitse bezetting te profiteren om bij het tot stand komen van Groot-Brussel de gemeente St. Genesius Rode daarbij te doen betrekken, teneinde aldus een rechtstreekse aansluiting van Brussel bij Wallonië te bewerkstelligen.

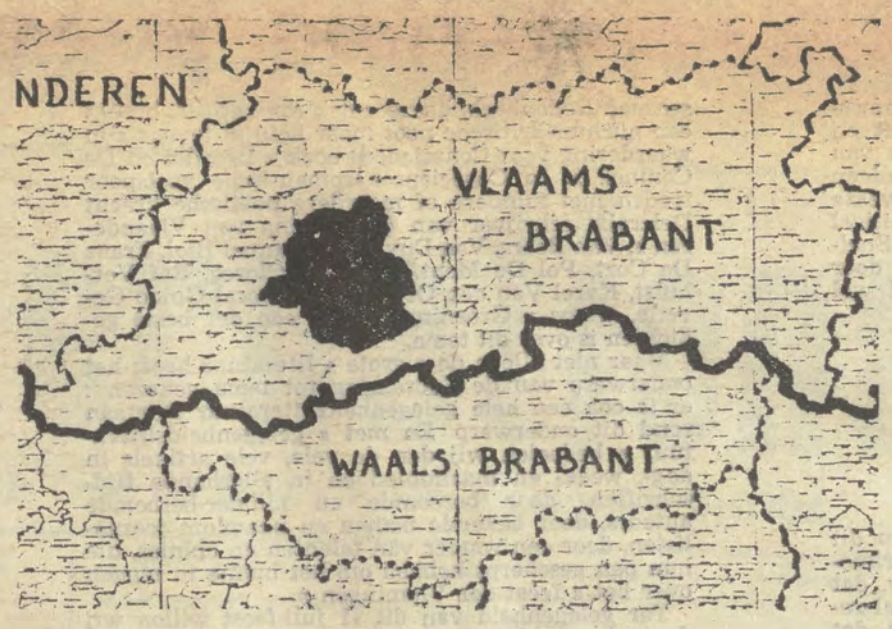

Let wel : wij zijn helemaal niet gekant tegen de vorming van federaties op zich zelf, maar dan over het gehele land en met uitsluitend welbepaalde administratieve en technische doeleinden, maar wel staan wij wantrouwig tegenover de wijze waarop om achterbakse partijpolitieke redenen de imperialistische frankofonen uit de hoofdstad op onverantwoorde wijze een vinger in de pap wordt gegeven via een overlegkomitee, dat wij reeds herhaaldelijk een paard van Troje hebben genoemd, en waaromtrent in de regeringsgezinde kranten nog steeds een bedenkelijk stilzwijgen wordt in acht genomen. Is het trouwens ook niet bevreemdend dat na de aankondiging van het amendement-De Keersmaecker in de kranten van donderdag 1 juli, de Vlaamse pers zich verder daaromtrent uiterst zwijgzaam heeft getoond, en zich van alle verdere kommentaar heeft onthouden ?

Laten wij nu eens even bekijken — en dat is het doel van deze bijdrage — wat de uitwerking van de twee amendementen op de samenstelling van het Brabants overlegkomitee kan zijn.

Waar het oorspronkelijke overlegorgaan zou bestaan uit 12 Vlamingen en 3 frankofonen, wordt dat nu 10 Vlamingen (2 van elke der vier federaties en 2 leden van het agglomeratiecollege) en 5 frankofonen (2 Walen van de federatie Eigenbrakel plus 3 leden van het agglomeratiecollege). De nieuwe verhouding wordt dus 10 tegen 5, in plaats van 12 tegen 3 !

En dan denken wij onwillekeurig terug aan de uitspraak van Van Elslande in de Kamer, in december jl. : « de federaties moeten er komen om Vlaams-Brabant te beveiligen », en aan de nog positievere verklaring van minister Tindemans tegenover de « Gazet van Antwerpen » : « Wij hebben Vlaams-Brabant veilig gesteld ! ».

Is het om die veiligheid nog veiliger te maken dat 2 Vlamingen in het overlegkomitee de plaats moeten ruimen voor 2 vanzelfsprekend ééntalige Walen ? Is het soms op die twee Walen dat men rekent om samen met de onverbeterlijke Brusselse frankofonen de veiligheid van Vlaams-Brabant te verzekeren ? Zijn de « Vlaamse extremist » Lindemans (dixit « La Libre Belgique ») en de Rode Leeuw Gelders er dan zo sterk van overtuigd dat Vlaams-Brabant des te beter beveiligd is, naarmate er meer frankofonen in het overlegkomitee worden binnengeloodst ?

De Walen mogen gerust van ons aannemen dat wij er niet de minste behoefte aan hebben ons te mengen in zaken die Bois-Seigneur-Isaac, Couture-Saint-Germain en Chapelle-Saint-Lambert en andere Waalse dorpen met mooie folkloristische namen aangaan, maar de Vlaamse indieners van onverantwoorde amendementen mogen nu reeds weten dat wij het advies van de Walen in onze aangelegenheden kunnen en willen missen, en dat wij het helemaal niet noodzakelijk achten dat ook twee Walen, in het Frans natuurlijk, hun woordje zullen te zeggen hebben in adviezen betreffende bij voorbeeld Malderen, Galmaarden, Pellenberg en andere ver afgelegen en voor hen totaal onbekende Vlaamse gemeenten.

Het spreekt vanzelf dat zaken die de gemeenten van de Waalse federatie aangaan uitsluitend in het Frans bij het overlegkomitee zullen aanhangig gemaakt worden, en dus heel de desbetreffende procedure in het Frans zal geschieden. Verder zit daar dus ook aan vast, dat het overlegkomitee over tweetalige diensten zal moeten beschikken. Trouwens, mocht de hoofdzetel van dit komitee te Brussel worden gevestigd, wat geografisch gezien nogal normaal lijkt, dan krijgen wij ook nog te maken met het stelsel van de gewestelijke diensten met centrale zetel te Brussel, in het raam waarvan franstalig personeel in die diensten kan worden benoemd, ook in Vlaanderen.

En dan zal men traditiegetrouw de frankofonen zien afkomen met de eis om tweetalige diensten met ééntalig personeel, omdat de Walen niet aanvaarden dat Waalse zaken door Vlaamse ambtenaren behandeld worden, hoe grondig ook hun kennis van het Frans mag zijn. En eens dat men de vinger in dat raderwerk heeft gestoken komt men terecht op het hellend vlak, waarvan de Brusselse gemeentelijke diensten de treurige exponenten zijn. Als illustratie daarvan weze hier terloops gezegd dat op het Algemeen Vlaams Kongres de h. Vandezande in de sektie Taalwetgeving de aanwezigen heeft voorgerekend dat het, indien de gezondmaking van de Brusselse bestuursdiensten blijft verlopen met het huidige slakkengangetje, zal duren tot na het jaar 3.000 (ja ! ja ! drieduizend !) alvorens van daadwerkelijke pariteit zal kunnen gesproken worden.

Trouwens, de hh. Lindemans en Gelders, om alleen maar die te noemen, weten beter dan wie ook dat de aanwezigheid van al ware het maar een paar frankofonen die de machtige steun van het Brusselse frankofone bolwerk achter zich voelen, een latente bedreiging uitmaakt, en wij kunnen enkel betreuren dat zij hun naam en hun gezag hebben geleend aan een plan dat er alleen kan op gericht zijn op min of meer lange termijn nog enkele tientallen Vlaamse gemeenten meer — tot in het Leuvense toe ! — in de invloedssfeer van de ons vijandiggezinde agglomeratie te doen terecht komen.

Bewijzen dergelijke onbesuisde initiatieven niet nogmaals hoe noodzakelijk het is dat in soortgelijke gevallen die ons allen aangaan, over alle partijgrenzen heen algemeen Vlaams overleg zou dienen gepleegd te worden, zodat niet sommige duistere partijpolitieke bedoelingen en berekeningen, maar enkel en alleen het algemeen Vlaams belang doorslaggevend zouden zijn.

Welnu, wij vinden het onverantwoord en zelfs misdadig de frankofone Brusselaars en Walen de kans te geven ook in het Brabantse overlegkomitee een actieve rol te spelen. Dit kan alleen tegen ons uitvallen. Neen, waarlijk, een amendement waardoor dit komitee nog ruimer dan reeds het geval was wordt opengezet voor het gebruik van het Frans in Vlaamse aangelegenheden, is niet het amendement waarop in Vlaanderen werd gewacht. Hier was slechts één enkel amendement geboden, nl. dat alleen het Nederlands de voertaal van het Brabants overlegorgaan mag zijn.

En zolang Vlaams-Brabant niet door een federalistische herstructurering van België met geheel Vlaanderen als ruggesteun Brussel als gelijkwaardige gesprekspartner kan tegemoet treden is het voor alle Vlamingen een plicht alles te voorkomen en te vermijden, wat de taalhomogeniteit van Vlaams-Brabant maar enigszins in het gedrang kan brengen.

mvdb

11 juli als thema

In de Vlaamse beweging heeft de romantiek (niet alleen die met een grote R !) haar onvervangbare plaats en waarde. Uit de romantische stroming is Consciences werk voortgekomen, dat aan de bazis ligt van onze Vlaams-nationale hoogdag. Het is immers zijn « Leeuw van Vlaanderen » die de slag der Gulden Sporen « geaktualiseerd » heeft en de herdenking ervan telkenjare deed uitgroeien tot een nationale feestdag. Dat het juist déze dag is, déze gebeurtenis en geen andere, mag dan al aan dit literaire toeval te wijten zijn, aan de hele romantische sfeer van Consciences werk en tijd en aan de noodzaak voor de toenmalige Vlaamse beweging om in de eigen geschiedenis een cruciaal moment, een lichtpunt te ontdekken waaraan het heden zich kon optrekken. Het blijft niettemin een feit dat de herdachte historische gebeurtenis, hoewel zij nadien in haar direkte politieke gevolgen ongedaan werd gemaakt, een eerste nationaal eenheidsbesef schiep in een der belangrijkste Nederlandse gouwen, eenheidsbesef dat over de grenzen dezer gouw heen uitsloeg en om de overwinning van Diets op Waals juichen deed, naar de woorden van de kroniekschrijver « alle die sprecen dietsce tale... »

Men kan het betreuren dat Consciences Vlaamse-Leeuw-romantiek een deel-romantiek was, dat zij vooral de klemtoon legde op de geschiedenis van één gouw en dat zij, door haar invloed, niet alleen de krachten voor een Nederlands herstel opwekte maar ook het Nederlands eenheidsbesef dat initieel aan de basis der beweging lag (met Willems, Snellaert e.a.) naar de achtergrond verwees zodat door deze deel-romantiek en deel-visie het geheel wel eens in de verdrukking geraakte.

simbolische waarde

Het blijft niettemin waar — en wij moeten dit aanvaarden als een historisch gegroeid patrimonium — dat de vlag met de klauwende leeuw, dat het lied van Van Peene en Miry met het nogal retorisch pathos (zoals veel nationale hymnen !), dat de 11 juli als nationale feestdag en Sint Ludgardis als nationale heilige — voor miljoenen Vlamingen een simbolische waarde gekregen hebben, een mytische betekenis, die geen nuchter modernisme of rationalisme kan uitvlakken, evenmin als de rode vlaggen en de retorische Internationale uit de socialistische beweging, met haar afkeer voor elke irrationele « mystiek », kan weggedacht worden.

Dat nadien, onder invloed van De Costers werk en van de Heelnederlandse beweging zowel de Tijlfiguur als de princevlag en het Wilhelmus, aanknopend bij de Nederlandse oriëntatie van het begin, veld wonnen en tot simbolen van het Vlaams-nationalisme werden, betekent niet dat de « Vlaamse » simboliek daardoor zou hebben moeten plaats ruimen : zij is immers onverbreekbaar verbonden met de strijd van het zuidelijke Nederland om zijn vrijheid.

De betekenis van 11 juli in deze simboliek en in deze strijd is zeker niet gering geweest. Het was de dag waarop men de eigen geschiedenis weer levendbewust werd en uit die geschiedenis de moed putte voor heden en toekomst. Hij was tevens de jaarlijkse dag van bezinning en geestdrift — en, vóór IJzerbedevaart en Zangfeest, de dag van de jaarlijkse wapenschouw, van de vaak rumoerige en soms bloedige 11-juli-stoeten : denken wij aan Herman van den Reeck te Antwerpen.

« grote » en « kleine » literatuur

Het is dan ook niet te verwonderen dat het tema van de sporenslag in de literatuur zijn weerklank vond, en dat na Conscience menig auteur in vers en proza over geschiedenis of betekenis van 11 juli schreef. Rodenbach, hoezeer ook romanticus, brengt een nuchter-kritische noot maar betuigt tevens zijn waardering voor Consciences boek « Breydel en De Coninck ». In Consciences romantische voetspoor treden met mindere of meerdere poëtische kracht Delcroix, schrijver van « Philipina van Vlaanderen », Van Beers, Van Duyse, Emmanuel Hiel, Frans De Cort, Pol De Mont, René De Clercq, Raf Verhulst, Karel Van den Oever maar vooral Guido Gezelle, wiens « Groeninge » wel een der beste gedichten is over dit tema.

Maar niet alleen de « grote » literatuur heeft het onderwerp van de Sporenslag tot tema gekozen : er is ook een hele gelegenheidsliteratuur ontstaan rond dit onderwerp. En met « gelegenheidsliteratuur » bedoelen wij dan de vele, vele artikels in dag-, week- en maandblad en in allerhande tijdschriften, door beroemde en minder-beroemde auteurs, door bekende namen en naamloze joernalisten, door een waaier van talenten en opinies, die hun pen gescherpt hebben om het hunne te zeggen over het « feest der Vlamingen ».

Ter gelegenheid van dit 11 juli-feest willen wij dan ook een kleine greep doen in de 11 juli-joernalistiek van diverse kwaliteit, intensiteit en richting, geïnspireerd echter door het zelfde gevoel dat de strijders van 1302 ertoe dreef « het land te bescermene » : het diepe gevoel van nationale eigenheid en eigenwaarde en het besef dat deze eigenheid ook recht heeft op bestaan en erkenning in de wereld : dat wat wij nu nationalisme noemen.

Bij onze willekeurige greep in de 11 juli-literatuur dezer eeuw moeten wij uiteraard zeer beperkt blijven. Wij willen ook geen sistematisch overzicht geven: alleen enkele proeven links en rechts (ook in de politieke betekenis!) uit diverse persorganen. Het kan zijn dat wij daarbij belangrijke stukken voorbijgaan, minder-belangrijke vermelden. Het is er ons alleen om te doen de diversiteit en de uitgebreidheid van deze gelegenheidsliteratuur aan te tonen en de algemeenheid waarmee het 11 julifeest als de nationale Vlaamse feestdag aanvaard werd.

vanaf het begin dezer eeuw...

Toen wij destijds voor een lezing over literatuur en Vlaamse beweging aan het grasduinen gingen in onze letterkunde van vóór de eerste wereldoorlog, viel het ons op hoe de Vlaamse, nationale tematiek zulk een groot aandeel innam in onze toenmalige literatuur en dit in de drie genres. Het betrof hier dan zowel de meer historische als de eigentijdse onderwerpen. Hierbij is de Gulden-Sporen-tematiek niet verwaarloosd en menig literator treedt met min of meer sukses in de voetsporen van Conscience : wij hebben hierboven reeds enkele namen vermeld. Deze oriëntering naar het eigen verleden is verklaarbaar vanuit de literaire-geestelijke stroming der romantiek zelf, maar ook uit de noodzaak voor de Vlaamse beweging om door het gevoelsargument, meer dan door de rede, geestdrift te wekken, vooral bij de jeugd — en om daarna pas door overweging en studie de overtuiging te funderen. In de 11-juli-joernalistiek gaat het niet anders.

Op het ogenblik dat de Vlaamse beweging ontstond was er geen Nederlandstalige joernalistiek. Er ontstonden wel enkele literair-gerichte tijdschriften en weekbladen met beperkte verspreiding. De eerste Vlaamse krant « Vlaemsch België » zou na een kortstondig leven in 1844 ter ziele gaan. Mettertijd groeide er echter een Nederlandstalige pers, en katolieken en liberalen hadden elk hun eigen flamingantische publikaties.

't Zou vooral de studentenbeweging zijn, die door haar aktie en haar publikaties de 11-juli-romantiek en de idee van het Guldensporenfeest populatiseerde en de Vlaamse beweging radikaliseerde. Zo groeiden de steeds talrijker-wordende 11 juli-herdenkingen uit tot een nationaal gebeuren.

De strijd voor de Vlaamse hogeschool, in het begin dezer eeuw, greep over de partijgrenzen heen — en voor het eerst werd duidelijk en formeel ook de eis tot federalisme gesteld. « De Bestuurlijke Scheiding » was het eerste politiek-federalistisch blad, dat op de ooravond van de eerste wereldoorlog 11 juli in het teken van deze doelstelling plaatste.

Gematigder van toon en opinie was « De Witte Kaproen » van Fonske Seven. In het 11 juli-nummer van 1913 van dit blad vinden wij in de verslagen over de 11 juli-herdenkingen een relaas over de hulde aan Jan Hainaut te Ekeren, met Borms en J. Craeybeckx (inderdaad, familie van Antwerpens burgemeester !) als sprekers. Het jaar daarop verwijst Sevens (later Belgicist en scherp anti-aktivist !) naar de 11 juli-viering te Antwerpen, in een artikel « Grote Dagen ».

De meeste 11 juli-artikels uit de periode voor de eerste wereldoorlog behandelen aktuele vraagstukken, uit de Vlaamse beweging of verwijzen naar de verhouding tussen verleden en heden, tussen grootheid, verval en heropstanding. Tijdens de eerste wereldoorlog zou het aktivisme, in stout verweer tegen de Belgische aanmatigingen, de Vlaamse beweging losmaken uit de partijpolitiek en overbrengen naar het algemeen-politiek vlak, naar dat van een nationaal-politieke strijd. Deze radikalisering weerspiegelt zich in de pers en in de 11 juli-artikels der aktivistische kranten. De zeer goed geredigeerde « Gazet van Brussel » brengt op 11 juli 1917 een speciaal Sporennummer, waarin naast gedichten van Willem Gijsels en historische artikels, een zeer degelijk stuk verschijnt van Oskar De Smedt over « Verleden en Toekomst ». De auteur zegt hierin o.m. « ...hoe knevelend ook het Belgisch regiem van morgen moge wezen — gesteld dat er ons nog één wordt opgedrongen — nooit kan het heel de zedelijke winst verstrooien, die het

aktivisme reeds aan zovelen heeft gebracht. Bedaagden en wilszwakken mogen de moed verliezen : niettemin zal er een kern van mensen overblijven met gave idealen en de onverwoestbare wil ze tot tastbare waarheid te maken... Indien al wie degelijk is en degelijkheid wenst in Vlaanderen meehelpt, dan bezinkt evenals in het tijdsgewicht waarvan wij heden de roemrijke aanvang herdenken, uit de politieke beroering van thans de voedende grond voor een nieuwe beschaving ».

na de eerste wereldoorlog

Uit politieke beroering na het verdwijnen van het aktivisme en de aktivistenvervolging klinkt de stem op van de « man in de straat » in het 11 julinummer van « De Schelde » in 1920 : « In 1302 was het een strijd van demokratie tegen ploetokratie, van volksrecht tegen staatsgezag, van uitgebuiten tegen profiteerders. Ja, er is voorwaar veel veranderd in het Vlaanderen van 1920 maar er is ook veel 't zelfde gebleven ».

In datzelfde nummer schrijven o.m. Fritz Francken en Herman Van Puymbroeck 11 juli-artikels, geeft prof. J. Frederichs een brokje geschiedenis en handelt Lode Monteyne over « Vlaamse dichters over Groeninge ». De flamingantische desem heeft zodanig gewerkt dat zelfs « De Internationale », het blad der Vlaamse federatie van de kommunistische partij, een « Guldensporenslagnummer » brengt in 1921, met een artikel « Vliegt de Blauwvoet ?». Het is de tijd van Jef Van Extergem, en wij kunnen gerust zo niet zijn hand dan toch zijn inspiratie veronderstellen in wat er in dat stuk geschreven staat : « Al wat onderdrukt is moet vrij : taal, volksaard, ras... ».

« Vlaanderen » — weekblad ter verspreiding van de Vlaams-nationale gedachte, met Robrecht De Smet als stuwende kracht, is de spreekbuis van het radikale nationalisme. Het valt op door de degelijkheid van zijn artikels in een vaak nogal eens vlakke flamingantische pers. In zijn nummer van 14 juli 1923 brengt het een 11 juli-meditatie die door haar enigszins bittere toon nogal afsteekt tegen het gewone fanfare-geschal. De radikalisering van het politiek nationalisme waartoe « Vlaanderen » bijdroeg, uitte zich o.m. in de stichting van het Verdinaso. Het weekblad « De Vlag », door deze organisatie uitgegeven, brengt op 11 juli 1932 historische beschouwingen van Jef Van Eyck, overgenomen uit het maandblad van het AKVS : « De Blauwvoet ». Ditzelfde zeer degelijke studententijdschrift had reeds in 1931 in een speciaal 11 juli-en-kunstnummer de historiek van Groeninge behandeld.

Op 11 juli 1933 brengt het Vlaams-nationaal dagblad « De Schelde » in een speciaal nummer een artikel van dr. Borms met een oproep tot eendracht onder een op te richten « Raad van Vlaanderen ». Behalve een uitgebreid historisch stuk publiceert « De Schelde » ook een vinnig artikel van dr. Rob. Van Roosbroek.

Datzelfde jaar brengt « Neen » — het maandblad van de Socialistische Anti-Oorlogsliga — een artikel met 11 juli-beschouwingen van Firmin Mortier, gewezen aktivist, latere KNS-direkteur, waarin de komplexiteit der motieven — nationale en sociale — van het Vlaams verweer in 1302 worden onderstreept. Mortier plaatst in zijn artikel de strijd van 1302 in het licht van de moderne botsing tussen « vooruitgang en reaktie » en zegt dat hij, die partij kiest voor het fascisme, een erfgenaam is der Leliaerts !

Een heel andere toon horen wij natuurlijk in « Hier Dinaso » van 8 juli 1933 dat, naast een oproep, een stuk uit J. Persijns « Gedenkdagen » plaatst, over een Engels volkslied op de Slag der Gulden Sporen. « De Schelde » van 7 juli 1935 brengt een 11 juli-boodschap van Staf De Clercq : « Een sterk Dietsland betekent vrede in Europa » naast historische artikels en aktuele beschouwingen.

Uit het Noorden brengt A.J. Van Vessem een groet : « Een hoge traditie getrouw maakt het bewuste Vlaanderen zich wederom op om de Guldensporenslag te herdenken, waarin de Vlamingen zeshonderd drieëndertig jaar geleden Vlaanderen en het ganse Nederland van de Franse overheersing redden. Moge het besef der lotsverbondenheid van Holland en Vlaanderen uitdrukking en versterking vinden in een jaarlijks algemeen vieren van deze Dietse hoogdag ook in Rijksnederland... ».

Ook het populaire, zeer verspreide dagblad « De Dag » bracht, zoals andere Vlaamse bladen, jaarlijks zijn 11 juli-artikels en-beschouwingen. Het blokletterde o.m. « Taalkwestie ? Maatschappelijke strijd ? Godsdienstprobleem ? Neen ! Een strijd tegen de vreemde indringer ».

De Guldensporenviering had tijdens de tussenoorlogs-periode reeds in zoverre burgerrecht gekregen en was zodanig een traditie geworden, dat zelfs de sterk-unitair-ingestelde socialisten en hun BWP (Belgische Werklieden Partij) in 1938 te Kortrijk een Guldensporenherdenking inrichtten waar o.m. Hendrik De Man, evenals Spaak, deze laatste in het Frans.

Tijdens de oorlog is het feest van 11 juli een welgekomen gelegenheid om de volkseigenheid te beklemtonen. Zelfs bladen zoals « Laagland » doen dit, en voor het eerst wordt nu ook de sterfdag van Oranje, op de vooravond van het Sporenfeest, mee in de Sporenherdenking betrokken. De opmars naar de vrijheid die op 11 juli begon, brak tragisch af met Oranjes dood. Deze koppeling van herdenkingen is tevens een antwoord aan diegenen onder de bezettende macht, die de Nederlandse volkseenheid loochenen en elke verwijzing ernaar censureren.

na 1944

De jaren direkt na de oorlog zijn voor de Vlaamse beweging evenals voor de 11 juli-herdenkingen in het openbaar niet erg gunstig. Evenals de leeuwenvlag was de Guldensporenherdenking een uiting van incivisme ! Niettegenstaande dit ongunstig klimaat, en de moed die er vaak toe vereist was, werd 11 juli met woord en schrift herdacht : tot in de gevangenisblaadjes toe, zij het met voorzichtige woorden. In sommige kampen lieten werkkommando's zich ziek schrijven op 11 juli, met medeplichtigheid van de kampdokter !

Maar reeds in 1948 wordt in Kortrijk een landelijk Sporenfeest ingericht door het ANZ, dat door zijn toon afsteekt tegen de « officiële, gekontroleerde vieringen ». Een moedig blad als « Het Spoor der Lage Landen » bezint zich in een 11 juli-artikel reeds in 1948 over Vlaanderen en de moderne maatschappij, over techniek en volk.

Het jaar daarop, in 1949, brengt het weekblad « Rommelpot » een 11 juli-artikel waarin de bitterheid om de Vlaamse lamheid gemengd is met de hoop op hen, die nog geloven in Vlaanderen, de mannen van het « Vlaanderen eerst », de nationalistische kern van meer dan honderdduizend kiezers, die toen op 26 juni voor de Vlaamse Concentratie gestemd hadden, kern van waaruit later de Volksunie zijn opmars zou kunnen beginnen, en die aan de basis lag van het latere VU-sukses en de hernieuwde doorbraak der Vlaamse beweging.

Uit de na-oorlogse pers, in het bizonder de Vlaams-nationale («Opstanding», «Rommelpot», «De Volksbeweging», «De Volksunie», « Pallieterke») blijkt de groei der beweging uit de jaarlijkse 11 juli-beschouwingen, maar blijkt ook hoe Vlaanderen na de oorlog door lafheid en onwil veld verloor. Niemand onder ons zal ooit de 11 juli van Hertoginnedal vergeten. Ook dit jaar dreigt de 11 juli-viering niet in het teken van het Vlaams offensief te staan, maar in 't teken van de Brusselse genocide op het Nederlandse element in de Belgische staat. Hier tegenover is er geen andere oplossing dan die, welke Prudens Van Duyse reeds in — niet al te dichterlijke — verzen aanprees :

« Wat staatspartijen ook de volksmacht hier ver-
[krachten,
hier is maar één partij : die van de Vlaamse zaak:
De trouwe Vlaming juicht, waar broeders op hem
[wachten
en doemt in Kortrijks wal, gelijk de voorgeslach-
[ten
alleen de Leliaerts, en brandt hen aan de kaak ! ».

In de strijd van het Vlaanderen van 1971 tegen dezelfde machten als die welke het in 1302 naar het leven stonden, is alleen de versterking van « de partij van de Vlaamse zaak » de enige uitweg naar een nieuwe Sporenzege. Alle andere beschouwingen rond deze feestdag mogen interessant en waar zijn : alleen de waarheid die op macht gebouwd is, weet als waarheid zich ook door te zetten. Daarom wordt Vlaams - nationale waarheid Vlaams - nationale macht.

Dit weze onze konklusie uit meer dan een eeuw 11 juli-literatuur.

jos dierickx

Aanbevolen Huizen

E.S. ZWEMBADEN
TUINEN DEMEYERE
Vijfwegenstraat 13 - Izegem
Tel. 051/316.23
Kost minder dan U denkt ! 4.000 tevreden klanten in West-Europa.
Referenties in het ganse land.

PAPYRUS
Boek- en Papierhandel
Zaakvoerder · Fons Labeau
de Ribaucourtstraat 7
(nabij het Sint-Jansplein)
Sint-Jans-Molenbeek - Brussel 8
Telefoon · (02) 28.87.09
(II-XII-71)

Bezoek
GASTHOF LINDENHOVE
Koud en warm buffet
Lauwereys - De Bruyn
Gezellige vlaamse sfeer.
wekelijkse rustdag : woensdag
Bellestraat 49 - Hekelgem
Tel. 053/687.40
(II-VI-71)

H. PELEMAN-MARCKX
Van den Nestlei 16, Antwerpen
Tel. 39.19.27
TV - RADIO - ALLE ELEKTRISCHE TOESTELLEN - HERSTELLINGEN AAN HUIS
TV PELMAR 61 scherm
13.500 fr. i.p.v. 18.950 fr.
Andere merken grootste korting
Jan. '71

AL AL KEUKENS GLASAL
Fabrieken te Ramsdonck
tel. 015/714.47
Leuven : Jan CLAES
Bondgenotenlaan 171
Tel. (016) 347.94
Voor West-Vlaanderen
DE MEYER Walter
Bruggestraat 136, Zwevezele
tel. 051/612.84
(I-XII-71)

« PIET POT »
Antwerpen's gezelligste Bierkelder
Grote Pieter Potstraat 4
(bij Suikerrui)
Open vanaf 8 uur 's avonds
Maandag en dinsdag gesloten
(I-XII-71)

Bezoek « Gasthof
DE VEERMAN »
Kaai 26 St Amands a.d Schelde
Tel. 052/332.75
Mosselen Paling
Uitbater Jan Brugmans
Jan. '71

Te Steenokkerzeel
bezoekt elke Vlaming
het HEELNEDERLANDSE
PRAATKAFEE
DE APPEL
Fuérisonpl. 6 - rechtover kerk
op een paar 100 m. van
« Vlaams Konferentie-oord de Ham »
Uitbater Walter DOCKX
Tel. 59.75.86

Voor een zwembad, voor een goede grasmaaier, Firma
N.V. LODE DE COCK
Machelse steenweg 1-5 - Hove
Tel. 55.47.64 - Open zaterd. 6u.

CORTHALS
Kattestraat 20 - Aalst
Tel. 053/244.80
Bekendste koffiehuis uit DENDERSTREEK

Hotel - Restaurant
CAFE BREUGHEL
Volpens. 210-230 F - 31 kam.
de Smet de Naeyerlaan 141
T. 050/416.37 - 8370 Blankenb.
Uitbater : Tersi Julien

Industriële warmeluchtgeneratoren rechtstreekse levering, alsook levering door bemiddelling van uw installateur.
Residentiële warmeluchtgeneratoren uitsluitend levering langs installateur om.
N.V. LEPLAE R.
Industriepark - 9990 Maldegem
Tel. 050/715.29

Boycot Franskiljons gestart !

Vlaming en Vl. firma's bouwt mee organisatie op. Steunt ons in massa. Koffiemerk niet hoofdzaak, wel Vl. volk. Brussel moet buigen !
1 kg. nettoprijs 164 fr. | th. best.
of 2 kg. —10% 295 fr. | spoorw.
of 5 kg. —20% 656 fr. | terugb.
Topkoffie - topvoordelig
Ook goedkopere min %
KOFFIE HAWAII
Gr.-Bijgaarden - T. 02/52.60.55

GROEP BLANCKAERT
Internationaal Adviesbureau
Herentalsebaan 624
2100 DEURNE

Verlichtingsgroothandel
MARC DE VRIESE
(het betere genre)
ASSEBROEK - BRUGGE
200 m. buiten de Kathelijnep.
Grote baan Brugge-Kortrijk
40 m. toonvensters - meer dan 1.000 verschillende verlichtingselementen - Open van 8u30 tot 20 uur.

Bedden- en Matrassenbedrijf
« RUSTWEL »
A. Versweyveld - Trollin
Herentalseb. 122 - 2100 Deurne
Tel. 21.32.52
Epeda - Beka - Simmons
Dodo - Pirelli
Kindermeubelen
«TIENER-STUDIO» - T. 21.59.58
Herentalsebaan 351-353
2100 DEURNE

B T W !
Voor doorschrijfsistemen, boekhoud- en faktureermachines één vlaams organizatiebedrijf :
Etn MERCURE
K. Albertplein 12 (Station)
9160 Hamme - Tel. 052/481.00

Voor Uw verblijf aan ZEE de Ideale OPLOSSING bij
WEST LITTORAL
Leopold II-laan 212
8458 OOSTDUINKERKE
(100 m. voorbij de zomerkapel)
Tel. 058/526.29
— Prospektus op aanvraag — Verhuur, verkoop appartementen, huizen, zomerverblijven...

IN 'T BOERKE
Hoogstraat 41 - Antwerpen
Vakkleding naar maat
Sinds 1912 Tel. 03/32.08.12

GARAGE-KANTELPOORTEN
IN METAAL !
WEEK-ENDS - GARAGEN
in prefab. of vast - Inlichtingen : V.d.P., 34, Begijnhofstraat te 1840 Eppegem - Tel. 015/614.11

HOTEL - RESTAURANT
Rotisserie - Wijnbar - Taveerne
DE KALVAAR p.v.b.a.
Steenweg op Oudenaarde 45
9499 VOORDE (Ninove)
gesloten van 16 tot 31 aug. 1971

HOUTWORM ?
Behandeling van dakwerken tegen alle houtinsekten,
TWINTIG JAAR WAARBORG
Dokumentatie op aanvraag.
Gratis en vrijblijvend bestek in gans Benelux.
P.V.B.A. INDUSTRADE
Vanderzijpestraat 12
Wemmel 1810 - T. 02/79.20.00

UURWERKEN - JUWELEN DE MOOR
Schooldreef 19 - Gentbrugge
Tel. 52.01.22
Internationaal Optiek
speciaalzaak voor europese brillenmode
Schooldreef 21 - Gentbrugge
Zaakvoerder : JAN DE MOOR
V.U.-gemeenteraadslid

K R U G E R ' S AUTOCARS, de beste
Depannagedienst
Autocar - Autobus :
Aarschotsesteenweg 86 - Lier
Tel. 70.05.29 - 70.15.71

Bij een bezoek aan Overmere-Donk, vergeet niet
« DE CARLTON »
bij Rik De Meester
een aangename Vlaamse ontspanning !

HUIZE BREUGHEL
Rusthuis voor bejaarde dames
Direktie : Mevrouw De Graef
Generaal Van Merlenstraat 31
Berchem
Waterlostraat 1 - Berchem
Tel. 30.09.89

JAN BROUNS
BEGRAFENISSEN
Lakborslei 139 - 2100 Deurne
Tel. 24.23.72

LUSTRERIE D'HAENENS
Predikherenstr. 24 - 8000 Brugge
Tel. 050/30.707 (3 lijnen)

STANDING
2 x kopen 1 x betalen
(5.000 in stock)
Voorbeeld : Kostuum kopen, EEN GRATIS
Dendermondse steenweg 276
AALST

Voordelige maatkleding, onberispelijke snit
ROB VAN DYCK
MEESTER-KLEERMAKER
voor dames en heren
Jules Moretuslei 348
WILRIJK - Tel. 27.12.44
Op verzoek komt Rob met stalen aan huis

BANKETBAKKERIJ
Jozef en Rita NEUKERMANS-BLOM
Balleistraat 9 - 1780 Teralfene
Fijn gebak - Suikerwaren
IJstaarten
Wekelijkse rustdag : dinsdag.
Tel. (053) 682.15

Scheldedomein
S C A L D I A N A
RUPELMONDE
Tel. (03) 75.14.66

Vlamingen, vraag GRATIS ADVIES voor uw hypotheekleningen (1e en 2e r.) en uw bouwgrondkredieten aan de HYPOTHEEKMAATSCHAPPIJ
UNITAS n.v.
Kortrijkse Steenweg 304
9000 GENT - Tel. 09/22.88.33
van 9 tot 18 u. ('s zat. geslot.)
Agenten en makelaars neem kontakt met ons!

Brouwerij MOORTGAT
BREENDONK
Tel. (03) 78.71.21
voor AL Uw bieren en Limonades
Bijhuizen : Cogels Osylei 73
2600 Berchem-Antwerpen
Tel. (03) 36.10.11
Gent

LEEUWENVLAGGEN
in alle maten - BTW inbegr.
150 x 150 nylon 525 fr.
200 x 200 wol 975 fr.
alles voor vlaggen, wimpels, kentekens, bijhorigheden.
PAUL SUYS - Molenvest 50
Herentals - Tel. (014) 21.207

ALSOF U ZE ZELF UITPERSTE !

100% PURE MAID
100% pure MAID
Sinaasappelsap
Pompelmoessap
Citroensap
Mandarijntjessap
Ananassap
Tomatensap
100% ZUIVER en NATUURLIJK
Alleeninvoerder voor België en Luxemburg :
G E V O p.v.b.a.
Verzoeningstraat 16
2200 BORGERHOUT - Antwerpen
Tel. (03) 36.20.41

WY WILLEN THIER — DORTMUNDER — THIER-BRAU

Groepen en maatschappijen allerhande ! ! !
Speciaal voor U bedacht

IEDER DORTMUNDER THIER BRAU HOF

kan U op ieder ogenblik van de dag van het jaar middag- en avondmalen aanbieden.
INTERESSANT
Avondmaal op vrijdag, zaterdag of zondagavond, in een gezellige sfeer.
Nadien krijgt U gratis gedurende 5 uur, een der beste Oberbayern-orkesten
Middag- en avondmaal in groep : gezellig, fijn, goed en goedkoop.
De grote specialiteiten zijn : Ochsenschwanzsuppe - Hongaarse goelasj - Eisbein mit Sauerkraut - Kip aan het spit - Krachtvleesschotel beter dan in Duitsland.
LEUVEN : Tervuursevest 60. Tel. 016/286.72 - 1.500 plaatsen.
ANTWERPEN : Groenpl. 33. T. 03/31.20.37 - mooiste zaal van de stad.
LEUVEN (Bierkelder) : Oude Markt 11. Tel. 016/268.69 mooiste kelder van Europa.
BRUSSEL : Nieuwbrugstraat 28. Tel. 02/18.74.89 - mooiste van Brussel
AALST (Klaroen) : Autoweg. Tel. 053/228.53 - 1.000 plaatsen.
HULSTE (Kortrijk) : Brugsesteenw. 1. Tel. 056/715.36 - 2.400 plaatsen
KONTICH : Mechelsesteenweg - 2.400 plaatsen. - Tel. 03/53.09.32
TORHOUT : Stwg Torhout-Lichtervelde - 2.000 pl. - Tel. 051/72.822
DRONGEN : Autoweg Brussel-Oostende - Tel. 09/26.74.32
SINT-TRUIDEN : Spaansebrugstraat : Tel. 011/736.30

ETN JEURISSEN WEET ALLES VAN TEMPERATUREN
KOELTOGEN
KOELKAMERS
DIEPVRIEZERS
BROWN BOVERI
DIEPVRIESTUNNELS
KAMIONKOELING
WINKELINRICHTINGEN
o.a. VOOR SUPERMARKTEN, INDUSTRIE EN VOEDINGSNIJVERHEID
ETN JEURISSEN PVBA De Winterstraat 24
Borgerhout/Antwerpen Tel.: (03) 36.11.35 - 36.59.31

VLAAMSE ZIEKENKAS

1951 - 1971 20 JAAR DIENSTBETOON
Ziekteverzekering voor
ARBEIDERS
BEDIENDEN
ZELFSTANDIGEN
Dagvergoeding
ZELFSTANDIGEN
LOONTREKKENDEN
Vraag nog heden inlichtingen bij uw plaatselijke afgevaardigde.
Geen moeilijkheden bij overschakeling van een ander ziekenfonds.
Bestendige sekretariaten :
Kipdorp, 40 - 2000 Antwerpen - Tel. 03/32.73.05 (2 l.)
Brabant : E. Jacqmainlaan 124 - 1000 Brussel
Tel. 02/19.08.64
Limburg : Zuivelstraat 9 - Hasselt - Tel. 011/220.57
V.Z. = SYMBOOL van VERTROUWEN + ZEKERHEID + DIENSTBETOON

LAMER
RIJWIELEN KINDERWAGENS ROLLEND SPEELGOED
St-Jakobsmarkt 97
ANTWERPEN
Uitbater :
HILLEGEER ROGER

ONZE SCHOOL ?
ERASMUS
NATUURLIJK !
Pluralistisch, volksnationaal onderwijs !
Talen - boekhouding - steno - daktylo - sekretariaat journalistiek - etalage - verkoop - hostessen - mannequins wegkode - rijlessen (door de Staat erkend)

Lange Ridderstraat 36 - 2800 MECHELEN	Tel. (015) 173.68
Bondgenotenlaan 84 - 3000 LEUVEN	Tel. (016) 224.85
Priester Daensplein 2 - 9300 AALST	Tel. (053) 284.55
Gulden Vlieslaan 26 - 8000 BRUGGE	Tel. (050) 372.75
Thonissenlaan 23 - 3500 HASSELT	Tel. (011) 237.12
Sint Jorisstraat 33 - 8500 KORTRIJK	Tel. (056) 159.18

de WIJ de wereld
vlaams nationaal

50 jaar chinees kommunisme

(Argos) 1 juli jl. was de KP van China vijftig jaar oud. Een gebeurtenis die om diverse redenen aandacht verdient. Vooraan staat wel dat die Chinese KP in vele opzichten niet met andere kommunistische of vermaagschapte partijen te vergelijken is. Vooreerst zijn veel van haar leiders die er op die historische 1 juli 1921 te Sjanghai bij waren vandaag nog in leven. Dit is niet alleen zo voor voorzitter Mao (die volgens de kommunikatiemedia sinds jaar en dag aan ongeneeslijke kwalen zou lijden) maar ook voor Tsjoe En Lai, die in die dagen te Parijs al lustig kommunistische partijcellen stichtte onder de geëmigreerde studenten van de Sorbonne. Een tweede curiosum is wel dat het ledenbestand van die partij voor het leeuwendeel uit boeren bestaat. Die omstandigheid verklaart tegelijk de eigen aard en geschiedenis van de Chinese Kommunistische Partij. Maar het grote verschil met andere patronen is wel het feit dat de Chinese kommunisten, anders dan Europese zusterpartijen, geen pasklare oplossing hadden voor de hete hangijzers van de socio-ekonomische werkelijkheid.

permanente dialoog

De geschiedenis van de Chinese Kommunistische Partij is inderdaad het verhaal van een nooit aflatende dialoog met de massa. Steeds heeft de partij van Mao zich te luisteren gelegd naar de reakties van de Chinese boeren. Op geregelde tijdstippen mochten die Chinezen op hun grieventrommels slaan terwijl de partij ook ontvankelijk bleek voor kritiek en later ook het riskante procédé van de autokritiek niet schuwde. Weliswaar is het daar nooit een kompleet-eensgezinde aanpak geworden. In de weg van 'n uniforme benadering stonden zwaar geladen items als de betrekkingen met de Kwomintang, de volksoorlog (met zijn Japanse verwikkelingen), de Koreaanse oorlog en het probleem van de industrialisering. Toen de revolutie dreigde te verwateren besloot voorzitter Mao al in 1966 tot revolutie binnen zijn socialistisch regiem : heel de partij, inklusief haar centrale organen, werd op ideologische kankergezwellen doorgelicht. Al in 1967 gingen revolutionaire komitees zich bezighouden met politieke en administratieve taken. Dit was dan de kulturele revolutie, een late reaktie ahw op het intermezzo van de « honderd bloemen », waarmee Mao in 1957 zijn politiek van verdraagzaamheid wereldkundig maakte.

georganiseerde wanorde

Die kulturele revolutie heeft in het Westen veel inkt doen vloeien. Het avondland begreep gewoon niet hoe rode wachten te Peking en in andere Chinese steden de tijd konden doorbrengen met het zingen van liederen als « geef mij maar de boeken van voorzitter Mao ! ». Honderdduizenden jongeren, revolutionaire leerkrachten en studenten schoven toen in dit miljoenenland aan om zich het eerste deel van Mao's werken aan te schaffen. Het was de tijd dat eerbare Chinese restaurateurs, bezwerend en ondoorgrondelijk over loempia's en zwaluwnestjes gebogen, door een ordeloze bende in de kraag werden gevat en op straat werden gesleurd zogezegd omdat ze met hun gekruide gastronomie de revolutionaire waakzaamheid aantastten. Doel van die kulturele revolutie : de ideologische stagnatie en bevriezing voorkomen die volgens Peking de Sovjetrevolutie had lamgelegd... Er vielen na die roerige periode heel wat koppen. Zelfs Lioe Tsjao Tsji moest er het presidentiële bijltje bij neerleggen. Onbedreigd kwamen Mao Tse Toeng en Lin Piao nu aanrukken en tot vandaag is er geen rem op hun macht, noch op de bezieling die ze overal met hun kulturele revolutie hebben losgewoeld : partijcellen overal, de aktivisten van de partij zijn hongerig naar Maoistische wetenschap en streven overmoedig naar « de vijf volmaaktheden » ; wat voor een maoist ongeveer evenveel betekent als de zwarte gordel voor een judoman. Onder dit revolutionair impuls doelt Mao's China op het aanknopen van vriendschapsbanden met de ontwikkelingswereld. In Zuid-Oost-Azië is het een ongezellige konkurrent van de VSA geworden, in Afrika tast het de invloeden van Moskou aan, in West-Europa heeft het gauchistische stromingen geaktiveerd. Inmiddels heeft Rood-China ook zijn atoombommen laten ontploffen terwijl het (diplomatiek) tafeltennis speelt met Washington en opnieuw zijn kandidatuur stelt voor opneming in de UNO. Zelfs achter het ijzeren gordijn heeft China zijn optrekje : Albanië. En wat gebeurt in Joegoslavië en Roemenië ? Men ontkomt niet aan de indruk dat Tito en Ceauscescu aardig met Peking opschieten.

mao's gestadige opgang

Maar de partij van Mao heeft wel andere belevenissen achter de rug. Er liggen immers 28 jaar tussen de stichting van de CKP en het uitroepen van de Volksrepubliek op 1 oktober 1949 te Peking. Aanvankelijk vertegenwoordigde Mao niet meer dan een groep militanten uit Hoenan, zijn geboorteprovincie. Zeer vroeg, al in 1922, moest de partij zich uitspreken over haar samenwerken met de Kwomintang van de door Moskou gesteunde Sun Yat Sen, ook « vader » van de Chinese revolutie geheten. Vijf jaar later, in 1927, begonnen de twee partijen hun strijd op leven en dood. Toen Tsjang Kai Tsjek van Sun Yat Sen overnam werden alle kommunisten uit de partijleiding geweerd. Dit alles terwijl Mao Tse Toeng aan het Rode Leger smeedde en zich niets aantrok van het gevecht binnen de partij tussen rechts en links. In 1933 en '34 wordt zijn positie sterk aangevochten maar zijn agrarische hervormingen waarborgen het succes van het maoïstisch kommunisme tegen de Kwomintang, die steunt op landeigenaars en notabelen. In 1935 tenslotte, na dertien jaar, verwerft Mao zijn plaats aan de top van de partij.

boerenleger tegen mandarijnen

Dit is dan de periode van de legendarische « Lange Mars » naar het Noorden ; van nieuwe onderhandelingen met de Kwomintang om de Japanse agressie te bestrijden. Maar de koalitie met Tsjai Kai Tsjek duurt niet lang : terwijl Mao de Jappen bevecht (die in bepaalde gebieden met de Kwomintang de Roden bestrijden !) installeert hij in Jennan de politieke en militaire infrastruktuur waarmee hij na 1949 zijn macht heeft gekonsolideerd. In zijn poëtisch œuvre (Jerome Che 'EN : Thirty seven poems by Mao Tse Tung, Oxford University Press 1965) heeft de dichter Mao die « grootse » tijd geëvoceerd. Vaak waren de bergen de helpers van het Rode Leger, beschutting en uitvalspunt tegelijk. Van op hun flanken, uit diepe ravijnen zal Mao met zijn miljoenen boeren het zwaard richten op het hart van Tsjang Kai Tsjek, « de tijger ». Mao beschrijft die bergruggen als « a thousand stallions », (duizend hengsten) wilde ganzen schreeuwen in de vrieslucht, hout kraakt droog in de stoicijnse bossen, bevroren vijvers breken koud en ver in de nacht. De ondergaande zon is rood van het bloed der honderdduizenden die in sneeuw en ravijnen zijn achtergebleven...

korste weg naar het kommunisme

Wie had in 1921, in 1927 of in 1935 kunnen voorspellen dat het meest bevolkte land ter wereld ooit een socialistische gemeenschap zou worden ? De leiders van het Kremlin deden alleszins niets om die evolutie te bespoedigen. Terwijl Tsang Kai Tsjek zich in 1927 klaar maakt om de kommunisten van Sjanghai om zeep te brengen blijft Moskou onveranderlijk staan achter een samengaan van kommunisten en nationalisten. De gebeurtenissen uit deze periode (tot in 1949 bleef Moskou bij zijn dubbelzinnige houding) hebben de spanningen bepaald die later tussen Moskou en Peking naar aanleiding van de grensgeschillen en van de marxistisch-leninistische ortodoksie zijn ontstaan, en die tot weinig minder dan een kommunistisch schisma hebben geleid. Door de koöperatieven te vervangen door autentieke volkskommunes heeft Mao de kortste weg naar het kommunisme gezocht. Dit was een beetje vooruitlopen daar de ekonomie nog niet geïndustrialiseerd was en kompleet van de Sovjet-Unie afhankelijk bleef. Toen de Sovjet-Unie later haar technici terugriep en het sturen van materiaal staakte kreeg het enthousiasme waarmee de kollektivisering was begonnen algauw een gevoelige deuk. Behendig heeft Mao in de jaren zestig de malaise met zijn kulturele revolutie opgevangen. Tussen Moskou en Peking werd met slijk gegooid, waarbij termen als contra-revolutionairen, agenten van het imperialisme, revisionisten, verraders van het leninisme-marxisme niet van de lucht waren. Nooit heeft Moskou verdragen dat zijn status van « supervisor van het wereldkommunisme» zo schaamteloos en vermetel werd aangetast. Maar ondoorgrondelijk bleef Mao achter zijn opvattingen staan die naar zijn overtuiging in eenklank waren met de Chinese werkelijkheid. Op diezelfde onafhankelijke manier bepaalt hij zijn buitenlandse politiek : Vietnam, India, Ceylon, Pakistan, de VSA. De aanwezigheid van die man in het wordingsproces van een nieuw wereldbeeld is, hoe men verder ook over het maoïsme moge denken, van een haast ongrijpbare historiciteit. Die historiciteit geldt jammer genoeg ook voor het enorme lijden dat Mao's burgeroorlog en een drastisch doorgevoerde kollektivisering haast onontkoombaar over dit miljoenenvolk hebben uitgestort.

bengalen en belgië

Professor Fallon, Belgisch Jezuïet sedert 35 jaar hoogleraar aan de universiteit van Calcutta heeft een aangrijpend feitenrelaas gegeven van de gebeurtenissen in Bengalen.

Zo verschrikkelijk in zijn nuchtere opsomming dat het een echte noodkreet tot de hele wereld is geworden. Misschien zal dit nu eindelijk doordringen tot de politieke top van de Belgische staat. Want het probleem van de zelfstandigheidsstrijd van het Bengaalse volk en de moorddadige repressie door de Pakistanezen werd reeds herhaaldelijk gesteld door ons kamerlid Mik Babylon.

Deze week hield hij er trouwens een stevig gedokumenteerde interpellatie over in de kamer. In het kader van de door de hoge heren zo veel besproken herwaardering van het parlementair stelsel is het leerrijk even stil te staan bij wat kan genoemd « Lijdensweg van een interpellatie over Bengalen ».

Reeds midden april toen de kwestie zich pas stelde vroeg Babylon of deze georganiseerde massamoorden in Bengalen, een echte volkerenmoord, door onze vertegenwoordiger in de UNO niet moest aangeklaagd. De plechtige heer Harmel maakte er zich toen van af met het antwoord « binnenlandse aangelegenheid ».

Toen einde mei bij verergering van de toestand, o.m. de massale uitdrijving van Bengalen naar Indië en de cholera-epidemie, Babylon een dringende mondelinge vraag wilde stellen aan de minister gebeurde er iets ongewoon. Achiel Van Acker, hoeder van het parlementarisme, weigerde deze vraag in de publieke vergadering te laten stellen. Drogreden — luister goed — « de zaak Bengalen was niet van algemeen belang », om het in het Brugs ABN van Achiel te zeggen. Oordeel zelf als ge weet dat voor mondelinge vragen over de boerenbetoging reeds twee dagen later de hele Brusselse parlementairenbond het podium kreeg om hun jammerklachten over « de schade » te komen electoraliseren.

De grond van de zaak van Achilles diktatoriaal optreden was waarschijnlijk dat Babylon gevraagd had of de Belgische zgn. ontwikkelingssteun aan Pakistan, de verdrukker, niet moest stopgezet. Mede uit vrees dat deze hulp wel eens wapens kon bevatten. Want socialist Fayat weigert nog steeds te zeggen aan welke landen België wapens levert.

Ons kamerlid gebruikte dan het laatste wapen. De interpellatie. Reeds aangevraagd op 9 juni. Werd ze eerst verschoven, op een onmogelijk uur gezet, nogmaals uitgesteld om nu deze week eindelijk door te gaan. Na de zaak Scheyven-De Facq is dit weer eens een bewijs van het weinig demokratische spel van de regering tegen de oppositie.

deze week in de wereld

■ Aan boord van de « Lorelei » tijdens een Rijnvaart van Mainz naar Koblenz bespreken president Pompidou en kanselier Brandt vraagstukken betreffende de Europese monetaire unie en de Frans-Duitse samenwerking ■ Te Bonn verluidt dat ex-kanselier Kurt Kiesinger zijn kandidatuur voor het CDU-voorzitterschap niet meer zal stellen, hoewel sommigen verwachten dat hij het voorzitterschap toch zou aanvaarden indien een belangrijke groep hem daarom verzoekt. Andere kandidaten zouden zijn : Rainer Barzel, CDU-fraktievoorzitter in de Bondsdag en Helmut Kohl, eerste-minister van de deelstaat Rijnland-Palts, welke laatste alleen zou aanvaarden indien Kiesinger kandidaat-kanselier blijft ■ In Noord-Jordanië wordt opnieuw gevochten tussen Jordaanse troepen en Palestijnse verzetsgroepen. Het Palestijns Bevrijdingsfront kondigt zuivering aan : alle kommunistische elementen zullen geweerd worden ■ Na de reis van de Russische joernalist Victor Louis in Israël wordt de indruk bevestigd dat de Sovjet-Unie en Israël toenadering zoeken om opnieuw diplomatieke betrekkingen aan te knopen. Van Washington uit wordt de druk versterkt om Israël tot het bewerken van de heropening van het Suez-kanaal te bewegen, wat mede de gedeeltelijke ontruiming van de Sinaï zou insluiten. Israël blijft gereserveerd ■ Nieuwe vredesvoorstellen van de Zuid-Vietnamese voorlopige omwentelingsregering worden gesteund door de Chinese regering. Van de Amerikaanse reaktie zou de verdere ontwikkeling van de bescheiden « opening » in de Chinees-Amerikaanse verhoudingen kunnen afhangen ■ Volgens de Sovjet-joernalist-diplomaat Louis is de dood van de drie kosmonauten in Saljoet-11 te wijten aan een lek in een luik, waardoor bij de terugkeer in de dampkring de lucht uit de capsule werd weggezogen ■ In het vooruitzicht van het aftreden van premier Sato neemt de Japanse regering ontslag en wordt ze vervangen door een gewijzigde ploeg. Landsverdedigingsminister Nakasone wordt voorzitter van de regerende liberale partij ■ Nieuwe onlusten in vier Italiaanse gevangenissen wegens ontevredenheid over de te lange voorhechtenis en overbevolkte cellen. Intussen staken anderhalf miljoen landbouwarbeiders, is er een staking van het hotelpersoneel en van de postboden ■ Namens de NATO voert de Italiaanse minister van Buitenlandse Zaken Moro te Moskou besprekingen over een eventuele Europese veiligheidskonferentie ■

bewegingsWIJzer

vlaams nationaal

antwerpen

ANTWERPEN (arr.)
PLAN-71
De lotenverkoop van onze familiale arrondissements tombola «Plan-71» werd vorige week afgesloten. Wij danken hierbij de vele deelnemers(sters) hieraan.
Op 15 juli zal de trekking te Antwerpen plaatsgrijpen in het bijzijn van een afgevaardigde van elke afdeling van het arrondissement. De winnende nummers publiceren wij in dit weekblad op 7 augustus alsook in alle afdelingsbladen.

ANTWERPEN (Stad)
11 JULI
Hang met ons de beest uit ! Leeuwevlaggen verkrijgbaar (1,40 m. x 1,40 m bedrukt op Nylon) tegen 270 fr. Daar het sekretariaat wegens vacantie gesloten is, kunnen vlaggen afgehaald worden bij voorzitter Bergers, St. Jansvliet 19, Antwerpen.
DIENSTBETOON COO
Op telefonische afspraak dr. De Boel 33.97.90 of De Laet Frans 38.66.92.
VACANTIE SEKRETARIAAT
Vanaf maandag 5 juli tot en met maandag 26 juli. Voor dringende mededelingen steeds terecht bij Bergers G., St. Jansvliet 19, Antwerpen, telefoon : 33.91.65 of bij de andere bestuursleden. De geplande vergaderingen in deze periode lopen echter normaal door.
ARRONDIS. RAAD
Tijdens de arrondiss. raad van 13 juni jl. heeft een raadslid een verkeerde «blauwe regenmantel» als de zijne genomen. Een ander mederaadslid bezit nu een «andere blauwe regenmantel» die hem niet past ! Arrond. Raadsleden kijk even na aub. Bij ontdekking, verwittig onmiddellijk arr. sekretaris Wim Claessens Liersesteenweg, 197, Mortsel (tel : 55.39.09).

BALEN
VLAAMSE ZIEKENKAS
De Vlaamse Ziekenkas heeft sinds kort een afgevaardigde et Balen : Egied Adriaens, Heynsbergen 33, Balen. Tel. 014/33782.

BERCHEM
VAKANTIE
Voor sociaal dienstbetoon kan men ook tijdens de vakantie terecht bij de mandatarissen en bestuursleden na telefonische afspraak.

BOOISCHOT
KINDERFEEST
Zondag 11 juli om 14 uur in feestzaal Kievit. Toegang gratis. Optreden van klown Pipo, klown Kroko, Pedro met zijn wonderfiets, Brondo, de goochelaar en Mohammed Ben Achim de tovermuzikant. Muzikale omlijsting, akkordeonband « De Kievit ».

BRASSCHAAT
HERVERKIEZINGEN VAN 20 JUNI 1971
De afdeling Brasschaat is fier aan al zijn leden en sympatisanten volgende uitslag te kunnen voorleggen :
1964 (Volksbelang) — 2 zetels ;
1970 (Volksunie) — 4 zetels ;
1971 (Volksunie) — 6 zetels.
Dus op amper 6 maanden tijd nog maar eens een winst van 2 zetels. Een winst die we nog willen vergroten binnen 5 jaar.
Wij stellen U onze verkozenen even voor : Leo De Buysscher — 1505 stemmen ; Rik Decleir — 416 stemmen ; Jan Van Osta — 753 stemmen ; Fred Van Landeghem — 424 stemmen ; Kees Van Helvert — 336 stemmen ; Stan Van Looveren — 305 stemmen (jeugdkandidaat).
Wij danken hierbij al diegenen die ons zo mild financiëel steunden, en ook al diegenen die hun vrije zaternamiddag opofferden om in onze autokaravaan mee te rijden. Wij danken ook al diegenen die ons plakmateriaal en geluidsinstallaties ter beschikking stelden en al diegenen die we misschien nog vergeten zijn te danken. Als wij op onze beurt eens kunnen inspringen, zullen we dat zeker doen !

EDEGEM
GEBOORTE
Wij filiciteren van harte Hilde en Bert De Wit-Jacobs met de geboorte van hun flinke zoon, Jan.
LOKAAL
Morgen, 11 juli ; steken wij de mei op ons gemeenschapscentrum in de Drie Eikenstraat. Wie thuis is verwachten wij vanaf 15 uur om deze plechtigheid bij te wonen.
VUJO
Vujo'ers die niet met vakantie zijn, worden verwacht in ons toekomstig lokaal om een helpende hand uit te steken.

HERENTHOUT
11 JULI
VLAGINHULDIGING
Om 11 u 30 herdenken wij tijdens de eucharistieviering onze afgestorven leden. Daarna in «De Nieuwe Kroon, volksvertegenw. Belmans overhandigt 't nieuwe vaandel. Daarna optocht met de VU Fanfare Kempenland. Tot slot een gezellig samenzijn.

KAPELLEN
MOTIE SOENS
Daar er in het Vlaamse land een echte solidariteitsaktie met de koene burgemeester Soens van Strombeek-Bever op dreef gekomen is werd er door de VU-Kapellen in de gemeenteraad een motie van solidariteit met Soens ingediend.
De Kapelse BSP-burgemeester vond de motie onontvankelijk alsook de fractie « Gemeentebelangen ». De burgemeester trok de motie op zijn bekende diktatoriale manier in het belachelijk met o.a. de volgende uitdrukkingen : « Wie is Soens, wat is Strombeek-Bever ?...

KONTICH
VU-KONTICH 10 JAAR
Nog twee maanden en het is zo ver, VU-Kontich viert dan haar tweede lustrum. Een indrukwekkend feestprogramma werd in elkaar geknutseld. Alvast uw aandacht op de biezonderste aktiviteiten : Zaterdag 11 september : autokaravaan ; Zondag 12 september : Magdalenazaal, in de namiddag, akademische zitting en receptie. 's Avonds kleinkunstavond met Steven Govaert en Louis Verbeeck ; Zaterdag 18 september : kantonnale kolportage met muzikale optocht ; Zondag 19 september : kinderfeest in de gloednieuwe zaal « Pronkenborg » Kont. Kaz., poppenkast en kleurwedstrijd : Zaterdag 25 september : lustrumbal met het orkest Ray Chadwick.
Opgelet : koken kost geld : daarom graag uw steun op onze rekening bij de Kredietbank Kontich Nr 1155/00715 voor Volksunie-afd. Kontich.

MERKSEM
VLAGGEN
Al wie kan hange op 11 juli de leeuw buiten. Wie nog geen leeuwevlag bezit kan er een bestellen bij K. Van Bockel, St. Lutgardisstraat 56, telefoon 45.57.77. Maat 1.50 x 1.50 m aan de prijs van 350 fr. Wie om wat
DE KOFFIETAFEL
Naar jaarlijkse geplogenheid zaten de werkende leden van onze vrouwenafdeling aan tafel om bij lekkere koffie de fijne smakelijke vlaaien te eten, geleverd door onze vriend Louis. En zij hadden hun echtgenoten mee ten dis genodigd.
Menigeen luisterde verbaasd naar het relaas van de voorzitser I. Leysen-Arnould over wat op sociaal gebied door onze vrouwenafdeling jaarlijks gepresteerd wordt, zonder tam tam.
Onze voorzitter André Rammeloo dankte namens de afd. VU Merksem voor deze vele mooie prestaties.
Ieder deed zijn best, en er was een zeer geanimeerde stemming in de zaal die haar hoogtepunt bereikte toen enkele dames een sketch opvoerden.
Het staat vast dat op de gezellige avond, heden zaterdag 10 juli, de Sporenherdenking van de Volksunie Merksem, deze sketch voor de tweede maal zal opgevoerd worden.
Een pluim voor Theo en Monique van de Tijl !
ELF JULI
Vandaag, zaterdag, 10 juli, vanaf 20 u 30 in het Vlaamse Huis Tijl, samenkomst van alle Volksunieleden en simpatisanten om onze Hoogdag te gedenken op Vlaams Nationale wijze. Van deze gelegenheid wordt gebruik gemaakt om onze vijf mandatarissen in gemeenteraad en commissie van openbare onderstand voor te stellen en te huldigen.
VAKANTIEPERIODE
Tijdens de vakantieperiode, telefonere men voor dringende zaken op nr 45.57.77.

MORTSEL
BEVLAGGINGSAKTIE
Bestel onmiddellijk uw nylon-leeuwen-vaandel bij Wim Claessens, Lierse stwg 197 tegen de volkse prijs van 270 fr. (Afmetingen 1,40 m./1.40 m.) Op 11 juli moet Mortsel een geel-zwart uitzicht hebben van klauwende leeuwen. (tel. : 55.39.09).

TISSELT
GULDENSPORENVIERING
Na deze succesvolle avond met Gerard Slegers, zal er op zaterdag 10 juli 1971 een Guldensporenviering plaatshebben « In de Vlaamse Leeuw », Westdijk 37 te Tisselt, om 19 u stipt.

VORST-KEMPEN
BESLISSINGEN
AFDELINGSBESTUUR
1) Bal zaterdag 25 sept. '71 ; 2) Ledenwervingsaktie :maand oktober ; 3) Uitnodiging VU-parlementair als spreker : 8 of 15 oktober ; 4) De vakantiemaanden zullen benut worden om ons «kader» uit te breiden door enkele aktieve personen te kontakteren ; 5) Op gemeentelijk vlak werden de volgende zaken voorgesteld : Motie «Soens» zal ingediend worden ; de leden zullen in de toekomst zoveel mogelijk verwittigd worden als er gemeenteraad is.
De akties van de VU-gemeenteraadsleden zullen ter kennis van alle VU-leden gebracht worden.

WILRIJK
GEMEENTERAAD
Het sein staat dus op groen voor de bewoners van de Edenwijk op het Neerland. Hierover ondervraagd draaide de burgemeester nog maar eens de rollen om en noemde de Volksunie «demagogen» en «onruststokers» gewoon omdat wij de bewoners voor enkele maanden op het gevaar hadden gewezen dat boven hun hoofd hing. Door het voeren van een solidariteitsaktie hebben de 1500 bewoners van deze wijk de burgemeester verplicht bij de bevoegde instanties tussenbeide te komen. Zonder deze aktie was de wijk definitief ingepikt door de op grond beluste industrie.

WIJNEGEM
LEEUWEN
Leeuwevlaggen zijn nog steeds verkrijgbaar aan 290 fr. Bel even naar E. Somers (53.63.79) en U krijgt Uw vlag thuis.
11 JULI
De Vlaamse Vriendenkring richt op 11 juli een grote showavond in met Will Ferdy en Werner Boons.

ZWIJNDRECHT
SPORT
Morgen zondag 11 juli ter gelegenheid van het eenjarig bestaan van de Sportkring Were-di om 15 uur voetbalwedstrijd. De plaatselijke scouts tegen S.K. Were-di.
BEVLAGGING
Vergeet vooral niet mede te doen aan de nationale bevlaggingsakttie.. Leeuwenvlaggen (vanaf 200 fr) nog te bestellen bij Piet Severins (Vlaams Huis).

brabant

BRUSSEL (arr.)
VAKANTIEREGELING ARRONDISSEMENTEEL SEKRETARIAAT
Het arrondissementeel secretariaat zal gesloten zijn van 9 juli tot 31 augustus. Gelieve dus alle briefwisseling te zenden aan de arr. sekretaris Frans Adang, Ruisbroeksestwg. 109 te 1600 St. Pieters-Leeuw. Tel. : 77.31.83.

Ten voordele van de agglomeratie- en federatieverkiezingen !
Het groot Volksunie-bal van het arrondissement Brussel heeft plaats op zaterdag 6 november 1971 in de zaal « Meli », aan de Heyzel te Brussel. Orkest : De grote formatie van Stan Philips. Iedereen houde deze datum vrij !

LEUVEN - HEVERLEE KESSEL-LO
KOLPORTAGE
Zondag 11 juli doen we nog een laatste grote kolportage met de federalisme-brochure in Leuven. Alle aktieve kolporteurs van de laatste maanden komen bijeen om 10 u in café Opera, Bondgenotenlaan.

oost-vlaanderen

AALST (arr.)
PAMFLET
Het jongste VU-pamflet wordt in het arrondissement Aalst op 50.000 eksemplaren verspreid. Wij dringen er bij de afdelingen op aan er voor te zorgen dat elk eksemplaar ook werkelijk zijn bestemming zou vinden. Waarvoor onze oprechte dank.

BALEGEM
DIENSTBETOON
Zaterdag 17 juli te 10 uur in 't Hof van Oranje te Balegem.
BEVLAGGING
Leeuwevlaggen te bekomen bij sekretaris Wim De Smet, Smissenbroek 1 Oosterzele.

BURST
VLAGGEFEEST
In verband met ons a.s. vlaggefeest van 5 september delen wij met vreugde mede dat de keurige Vlaamse Harmonie van Antwerpen en ook de Koninklijke Fanfare Sinte Cecilia uit Burst hun medewerking verlenen.
LEEUWENVLAG
Ons bestuurslid Hein M. schreef aan ons gemeentebestuur in verband met de actie : Leeuwenvlag op 11 juli. Er kwam een typisch Belgisch neutraal antwoord, dat feitelijk een weigering is met heel flauwe administratieve argumenten. Onze medewerker Hein zet echter zijn pogingen voort.

DENDERLEEUW
VU-SEKRETARIAAT
Inlichtingen over partij, lidmaatschap, abonnementen op « Wij » bij W. De Metsenaere, Sportstraat 2, 's avonds na 19 u. of op afspraak.
SOCIAAL DIENSTBETOON
Henri Pots, Toekomststraat 13, elke avond van 19u30 tot 20u30 en zaterdags van 15u tot 17u.

GAVERE
SOCIAAL DIENSTBETOON
In plaats van de eerste zondag (bedevaart) : zitdag Piet De Pauw op zaterdag 10 juli te Gavere (10 uur) en te Vurste (11 uur).

HERZELE (Kanton)
KANTONNALE RAAD
Maandag 28 juni jl. had in het VU-lokaal van Burst de eerste vergadering plaats van de nieuwe kantonnale raad voor de afdelingen Erembodegem-Centrum, Erembodegem-Terjoden, Aaigem-Heldergem, Herzele, Burst - Bambrugge, Kerksken, Haaltert en Welle.
De vergadering werd geleid door de kantonnale gevolmachtigde Jos Verdoodt. De mandatarissen Van Leemputten en en Urb. De Graeve waren aanwezig (Diependaele was verontschuldigd) en vanwege het arr. bestuur woonden Andre Geens en Willy Cobbaut de vergadering bij. Arr. voorzitter Bert De Cremer was verontschuldigd.
De aktief meegeleefde vergadering besprak de nieuwe strukturen van het nieuwe kanton, de aktie-middelen, de financiële kwestie, het sociaal dienstbetoon, enz. Het was een zeer goede start, die druk werd bijgewoond (een dertigtal aanwezigen) en die het beste laat verhopen voor de toekomst.

IMPE
11 JULI-VIERING
Morgen zondag 11 juli heeft te Impe de traditionele 11 juliviering plaats. Op het programma : 11 u : H. Mis met offerande. Aan het orgel : Wies Pee. Zang : H. Slagmulder. Na de Mis : Spreekbeurt van de heer Paul Daels, voorzitter VVB, op het dorpsplein. Nadien optocht van de jeugdgroeperingen VNJ, KSA,VVKS en BJB.
In de zaal Godefroit, Langehaag, kan een warme maaltijd verkregen worden aan de prijs van 120 fr.
Maak van deze traditionele 11 juli-plechtigheid terug een massa-manifestatie !

zoekertjes

Te koop 1 elektr. motor CEB, 1 PK, asychroon, 1.500 toeren. 1 Copimatic Helioprint, 221 V., 370 W. - 4 schilderijen (stadsgezichten). - Z. w. M. Oma, Van Meenenpl. 15, Brussel-St-Gillis. R 90

Antwerpse onderwijsmensen met 2, weldra 3 peuters, kijken uit naar felle gezinshulp om het even waar vandaan : Perenstraat 37 - 2000 Antwerpen (Noord), t. 03/36.76.29 T 107

Jonge moeder, boekhouder-deskundige, gewezen lesgeefster boekhouding, ruime ervaring accountants-kantoren, moet ingevolge ernstige ziekte van een der kinderen bijspringen als broodwinner. Wie bezorgt haar huiswerk of part-timebetrekking ? Schrijven bureel blad R 106

WALTER ROLAND
Gediplomeerd opticien, erkend door alle ziekenfondsen
KERKSTRAAT 58, ANTWERPEN
(Let op het huisnummer !)
Telefoon 35 86 62

ALLE GLAZEN
ALLE MONTUREN
Voor lezers van dit blad : 10 % korting

WILLEBROEKSE METAALBOUW
P.V.B.A.
Egmont en Hoornestraat 15
Willebroek
MAZOUTTANKS
METAALWERKEN
PIJPVERWERKING
Tel. 03/78.82.34

WIJ vlaams nationaal

Kernredaktie
T. van Overstraeten (eindred.), P. Martens (hoofdred.), R. Corty (red. sekr.), M. van Liedekerke.
Redaktie en publiciteit :
Sylvain Dupuislaan 110
1070 Brussel
Tel. 02/23.11.98
Administratie en beheer :
Voldersstr. 71, Brussel 1000
Tel. 02/12.51.60
Alle klachten voor niet ontvangen van blad op dit adres.
Jaarabonnement : 300 fr.
Halfjaarlijks 170 fr.
Driemaandelijks 95 fr.
Steunabonnem. (min.) 500 fr.
Losse nummers : 8 fr.
Alle stortingen voor het blad op prk. 1711.39 van « WIJ », Voldersstr. 71, 1000 Brussel.

Verantw. uitgever Mr F. Vander Elst, Beizegemstraat 20 Brussel 1120

MERELBEKE
GULDENSPORENFEEST

Onder auspiciën van de Gewestelijke Culturele Raad en met de medewerking van 20 plaatselijke verenigingen gaat morgen, zondag 11 juli van 18 tot 21 uur in de St. Pieterskring het jaarlijkse Guldensporenfeest door. Het wordt een sprankelend non-stop programma met Norbert en zijn Hei-meisjes. Feestredenaar is Germain De Rouck, nationaal secretaris van het Vermeylenfonds. Algemene inkom : 50 fr. Er zijn ook « gezinskaarten » van 120 fr. voor maximum 4 personen. Vlaamsbewuste Merelbekenaren, wees op post !

NINOVE (Kanton)
11 JULI-FEEST TE ASPELARE-NEDERHASSELT

Heden zaterdag 10 juli komen alle Vlamingen uit de Denderstreek samen in zaal « Madelon » te Nederhasselt. Wie een auto heeft komt om kwart vóór acht naar het Dorpsplein te Aspelare (leeuwevlaggen niet vergeten). Van daaruit rijden we in karavaan naar zaal « Madelon » waar om 20 u een gezellig samenzijn (met gratis Breugelmaal) begint.

NIEUWKERKEN
AM. VERBRUGGENKRING

Grootse 11 juli-viering.

Programma : 10.15 u : gelegenheidstoespraak door M. Coppieters, volksvertegenwoordiger ; 10.30 u : muzikale 11 juli-optocht ;

14.00 u : 11 juli-volksspelen voor alle jongens en meisjes van 6 tot 14 jaar : terrein Perdaen, Heihoekstraat. Rond 17 u: 11 juli-cross over 3 km voor jongens van 15 tot 18 jaar ; 14.30 u : grote 11 juli-kaarting voor gepensioneerden, Zaal De Katolieke Kring — 1000 fr gratis ; 15 u : 11 juli-voetbalmatch: FC Fort-Gemengde Ploeg, Winnaars KWB-Tornooi, Terrein 't Herleeft, Meesterstraat : 16 u: grote 11 juli-topbiljartprijskamp in café De Gouden Leeuw, 500 fr gratis — kampen vanaf 19 u.

20 u : groot 11 juli-volksbal in zaal « De Klok » Dorp. Orkest « The Red Stars ».

ST.-NIKLAAS (arr.)
MOTIE VERBRANDINGSOVEN KEMZEKE

Het arrondissementeel bestuur van de Volksunie verneemt andermaal onrustbarende geruchten in verband met de plannen voor een verbrandingsoven te Kemzeke. Nog steeds wordt dit plan aangehouden, ondanks het gemotiveerd en eenparig verzet van uit de streek.

De Volksunie eist dat dit plan onmiddellijk wordt opgegeven en dat de industriële afval van Linkeroever verwezen wordt naar geschikte terreinen zoals de kleiputten van Niel die door deskundigen als mogelijke vestigingsplaatsen worden aangewezen.

VINKT
GULDEN SPOREN

Zaterdag 10 juli om 20 uur in de zaal « Gemeentehuis » te Vinkt. Feestredenaar : Koen Baert. Nadien groot dansfeest.

west-vlaanderen

BRUGGE (arr.)
11 JULI

Mogen wij onze leden en sympathisanten verzoeken om dit jaar zoveel mogelijk te vlaggen met de leeuw ! Ook in ons arrondissement moet het Vlaamse symbool bij uitstek op de Vlaamse feestdagen het straatbeeld beheersen.

ADINKERKE
NIEUWE GEMEENTERAADSVERKIEZINGEN

Op 1 augustus gaat Adinkerke opnieuw ter stembus. Juul Haezenbaert voert de lijst « Volksbelangen » aan. Een bijdrage voor de propaganda is welkom op zijn rekening nr. 1050 bij de Kredietbank te Adinkerke.

BLANKENBERGE
KERN ZUIENKERKE

Reeds geruime tijd werd er naar kontakten gezocht in Zuienkerke, met het doel er een VU-kern te stichten. Ook in het verleden werd dat al eens geprobeerd, zonder resultaat evenwel. Een paar weken geleden werd toch kontakt gevonden en werd een vergadering belegd te Zuienkerke. De opkomst was bevredigend. De vergadering was heel vruchtbaar en er werd besloten de kontakten verder uit te breiden door middel van huisbezoeken. De volgende vergadering gaat door in juli.

KORTRIJK (Stad)
11 JULI VIERING
MET GERARD SLEGERS

Zaterdag 10 juli in « 1302 », Burg. Reynaertstraat 9. Na deelname aan fakkeloptocht, om 20 uur gezellige dansavond met aangepaste muziek.

LEFFINGE-SPERMALIE
11 JULI-VIERING

Aanvankelijk plande de Davidsfondsafdeling een 11 juliviering in te richten, welke echter op het laatste ogenblik door een deel van het bestuur werd afgelast. Onze VU-afdeling heeft dan ook besloten zélf een guldensporen-viering op touw te zetten. Wij roepen dan ook iedereen op om aanwezig te zijn, op zaterdag 10 juli 1971 om 20.30 u. in de feestzaal « Bierhuis », aan de brug te Leffinge, waar een kameraadsschapsavond ingericht wordt.

Niettegenstaande alles, zullen de leeuwen toch dansen op 10 juli te Leffinge !

LO-POLLINKHOVE
VU-VERGADERING

Morgen zondag 11 juli, spreekt Toon Van Overstraeten om 11 u. in de voormiddag in « Hostellerie de Oude Abdij », achter de kerk, over het tema :: « Waarom Volksunie ? ».

We verwachten onze leden in grote getale en ook de tegenstrevers. Het natuurlijk gewenst dat vele vragen zouden gesteld worden.

OOSTENDE-STENE
11 JULI-VIERING

Wij raden onze leden ten zeerste aan hedenavond deel te nemen aan het groot Zeezangfeest, dat doorgaat in het kursaal te Oostende. Het wordt ingericht door het ANZ West-Vlaanderen, in samenwerking met het 11 juli-komitee van Oostende en de Vlaamse Klub Kust.

RUDDERVOORDE-WAARDAMME-HERTSBERGE
SOENS

Een Soens-motie werd aangenomen door de voltallige gemeenteraad te Ruddervoorde.
VOORZITTER

Volksunielid Joël Hoste werd gekozen tot voorzitter van de plaatselijke voetbalclub Daring Ruddervoorde. Mikpunt : promotie naar 3de afdeling.
SPEAKER

Ir. Paul Naessens (Waardamme), bestuurslid Volksunie, ontpopte zich tijdens de beroepsrennerskoers te Ruddervoorde als volwaardige speaker.
LEDENSLAG

Sedert de fusie : Ruddervoorde - Waardamme - Hertsberge, hebben we een bijzondere melding voor public-relation Wilfried Deketelaere (Hertsberge), die een hele reeks nieuwe leden aanwierf en de nodige publiciteit bij bracht voor het kontaktblad « Ruwaert ». Proficiat.

medegedeeld

DE NACHT VAN JABBEKE

De « Nacht van Jabbeke » is waarlijk uitgegroeid tot een groot Vlaams feest, voortzetting van de vroegere Vlaamse kermissen, maar dan op veel protere schaal.

De eerste dag, zaterdag 17 juli, begint het feest met een Breugheliaans Bierfeest, opgeluisterd door de blaaskapel Emiz. Breughelse sfeer gedurende de hele nacht.

De tweede dag, zondag 18 juli in de namiddag om 14u30, showmiddag met o.m. Nicole Josy, Hugo Sigal, Billy West, Julito, The Crazy Brothers en nog vele anderen.

De tweede dag wordt beëindigd met een show- en dansavond met niemand minder dan Will Tura, begeleid door zijn orkest de Tura Band.

GULDEN SPORENKONCERT TE HUIZINGEN

Op zondag 11 juli a.s., te 16 uur, koncertuitvoering door de Vlaamse Harmonie -Brussel (heropgericht : 1938) op de kiosk van het Provinciaal Domein te Huizingen. Muzikanten en bestuursleden worden per bus naar Huizingen gebracht. Vertrek te 15 uur stipt aan het oefenlokaal « 't Zwart Paard », Ninoveplein 5 (hoek van de Barthélémylaan), te Brussel.

DOELMATIG WERKEN IN VERENIGING EN AKTIEGROEP

Van 16 tot 21 augustus a.s. organiseert het Kadercentrum voor Kultureel Werk een kursus over « Vernieuwde verenigingsmethodiek : kan het ? hoe ? ».

Inlichtingen : Kadercentrum voor Kultureel Werk, Stichting-Lodewijk de Raet, Maria Theresiastraat 55, 1040 Brussel, tel.: 02/19.29.33.

limburg

HERK DE STAD
GULDENSPORENVIERING

Zondag 11 juli om 10 u. De viering begint met een optocht voorafgegaan door trommelkorpsen, ruiters, vendelzwaaiers, een volksdansgroep en alle jeugdverenigingen. Daarna een eucharistieviering in het Olmenhof die ritmisch begeleid wordt. Muziek door het orkest Bert Minten, zangkoor Laetere musica, koreografie Choresmica, vendelzwaaiers Sint Kristoffel Houthalen. Valeer De-Pauw houdt de toespraak.

WIJ IN LIMBURG

volksvertegenwoordiger j. olaerts

limburg nog steeds kolonie van waalse kapitalisten !

Bij gelegenheid van de bespreking van de begroting van Ekonomische Zaken 1971, bracht volksvertegenwoordiger Olaerts andermaal het globale VU-standpunt t.a.v. het energie-, bijzonderlijk van het steenkolenbeleid, naar voor.

Ter informatie van al degenen die dit beleid volgen of er in betrokken zijn, publiceren wij hierna de volledige tussenkomst.

De heer Olaerts. — Ik zal in hoofdzaak handelen over het energiebeleid en meer speciaal over het steenkolenbeleid. De wereld staat voor een toenemende schaarste aan primaire energie.

Vóór 1985 zou men reserves ter grootte van 900 miljard vaten petroleum moeten ontdekken.

De actuele behoefte aan energie beloopt ongeveer 7 miljard ton SKE (steenkolenekwivalent).

De steenkolen leveren daarvan 3 miljard SKE. Zij worden geproduceerd door landen waarvan de produktie stijgt, in hoofdzaak buiten-Europese Staten, en door landen waarvan de produktie daalt, onder wie België.

De EEG is voor haar energiebevoorrading voor 64 % afhankelijk van de invoer. Die onafhankelijkheid is te wijten aan onze nood aan petroleum. Daar ligt onze kwetsbaarheid. Anderdeels hebben de EEG-landen nog 500 miljard ton reserves aan steenkolen !

Evenwel bestaat er in de EEG geen enkele energiepolitiek voor kolen of petroleum. De EEG-behoeften aan cokeskolen worden voor 85 % gedekt door eigen produktie. Sedert 1968 zijn de prijzen echter sterk gestegen op de wereldmarkt.

De toekomstige behoefte aan cokes hangt vooral af van de staalproduktie. Men verwacht een verhoging van de produktie voor de komende tien jaar van 407 miljoen ton in 1970 tot 724 miljoen tot 250 miljoen ton. Een gewijzigd steenkolenbeleid is dus nodig. Nu blijkt immers dat er een tekort aan cokes zal ontstaan daar waar er vroeger een overschot was.

Het Kolendirectorium heeft zijn beleid in elk geval nauwelijks gewijzigd en stelt nog steeds de sluiting van Zwartberg en Eisden voor. Indien de buitenlandse cokesprijzen worden toegepast, zijn de Kempische kolenmijnen goed leefbaar, zonder subsidies. Is men bang de dwaze politiek van het Kolendirectorium te herroepen ?

Wat in het senaatsverslag staat over de sluiting van Eisden is een fictie. Met een wereldprijs van circa 1.200 F per ton, kunnen de Kempen met een kostprijs van 956 F per ton toch geen verlies boeken ! Ofwel wordt er te weinig betaald voor de Kempense kolen.

Aan de andere kant, geloof ik niet dat de spreiding van de mijnwerkers van Eisden over de vier andere zetels mogelijk is. Zij zullen elders dan in de mijnen werk zoeken. Wat zal er na 1975 gebeuren met die vier andere zetels ? De mijnwerkers hebben geen vertrouwen meer.

In de begroting is 4.110 miljoen ingeschreven voor subsidies aan de kolenmijnen ; dit is ongeveer 570 milj. meer dan in 1970 en 570 miljoen minder dan in 1969. Hoe werd dat bedrag van 4.110 miljoen berekend ? Ik wens de verdeling per kolenbekken te krijgen. Voor de 4.055 miljoen subsidies van 1970 wens ik dezelfde toelichting.

Ik wens hier geen communautair probleem van te maken. Alle mijnwerkers hebben dezelfde rechten, de Walen zowel als de Vlamingen.

Maar in 1970, gedurende de staking in de Kempen, werden de eisen van de stakers afgewezen met valse economische argumenten. Zij eisten 15 % loonsverhoging, waar de sociale programmatie 12,5 % inhield. Volgens de vergelijkende loonstudie moest er nadien nog 10 % verhoging bijkomen !

Men beweerde dat de toelagen van 2 miljard voor de KS niet konden verhoogd worden. De mijnwerkers hadden al genoeg gekost aan de gemeenschap ! Men beweerde ook dat de kolenprijs diende afgestemd op de Amerikaanse prijs. Sindsdien werden de toelagen verminderd, ondanks de loonsverhogingen met 22 %. De kolenprijs steeg en bedraagt nu 1.135 F per ton. De Kempense kolen worden onder de wereldprijs verkocht ! De regering heeft dit erkend.

Men eiste de juiste prijs voor cokeskolen om aldus rond te komen met de 2 miljard subsidies die op een onverantwoorde wijze aangewend werden. Die gelden stonden toch reeds op het Kempens bekken geboekt. Men voerde dan een strategische terugtocht uit. Wij zullen hierover beter kunnen oordelen, wanneer wij de prijzen zullen kennen die voor de Kempense kolen werden betaald. Het parlement moet ingelicht worden. Wij vermoeden dat de Kempense kolen nog onder de wereldprijs werden verkocht.

België produceerde in 1970 11,352 miljoen ton waarvan 7 milj. ton in de Kempen en 4,2 miljoen ton in het Zuiden. Begin 1970 waren er nog plus minus 41.000 mijnwerkers, 21.500 in de Kempen en 19.500 in het Zuiden. De toelagen voor 1970 bedragen ongeveer 133.000 F per ondergrondse mijnwerker. In het zuiderbekken liggen de verliescijfers echter drie maal hoger.

Het senaatsverslag spreekt van een verlies van 145 F per ton voor de Kempen en 465 F per ton in het Zuiden. Hierbij werden nog 1 miljard toelagen niet gerekend. Men zou daarom de toelage per ondergrondse medewerker in 1970 kunnen schatten op 170.000 F in het Zuiderbekken en 70.000 F in de Kempen.

In het senaatsverslag lees ik verder dat voor de Kempense cokeskolen voorzichtigheidshalve op halflange termijn het statusquo van de produktie geboden is. Voor de zuidersbekken betoogt de minister dat het redelijk is de produktie in dezelfde mate te verminderen, als de daling van het gebruik. Vroeger heb ik het herhaaldelijk en zwaar aan de stok gehad met de voorganger van de minister. Sedert twee jaar heb ik betoogd wat nu voor de Kempense cokeskolen in het senaatsverslag voorgesteld wordt. Maar de voorganger van de minister hield steeds vol dat de hele Kempense kolenproduktie economisch overtollig was. Dat was het standpunt van het Kolendirectorium. Dat beleid kostte de Schatkist miljarden en was de oorzaak van de grootste staking ooit gehouden in Limburg. Het vertrouwen van de mijnwerkers werd hierdoor misschien voor goed geschokt.

Die onverkwikkelijke geschiedenis is nog niet afgelopen. België noch de EEG hebben een energiebeleid. Het Directorium is verantwoordelijk voor de onherstelbare fouten in het kolenbeleid.

In het jaarverslag van het Kolendirectorium van 1968 werd gewezen op een spanning op de cokeskolenmarkt en een stijging van de prijs. Het verwierp de idee van een stopzetting of vermindering van het saneringsplan voor de sluitingen. Nu blijkt wel de grove vergissing van het Kolendirectorium. Het is trouwens niet de eerste blunder. Denken we maar even aan de uitlatingen over de behoeften aan cokeskolen voor Sidmar. In juni 1969 interpelleerde ik trouwens reeds over het wanbeleid van het Kolendirectorium.

In het jongste januarinummer van de Annalen der Mijnen verscheen een artikel over de cokeskolen in de EEG.

De heer Schumm, directeur « kolen » bij het directoraat-generaal voor energie van de EEG heeft in een opgemerkt verslag vastgesteld dat de overvloed van cokes sedert twee jaar plaats gemaakt heeft voor schaarste. Bij de ramingen van de Europese Gemeenschap werden vergissingen begaan ; te veel mijnen werden gesloten.

De heer Schumm gaf toe dat de cokesprijzen op het laagste peil werden bevroren zodat de gesubsidieerde kolen uit de Gemeenschap van 1968 af minder kostten dan de kolen die men op de wereldmarkt had kunnen kopen. Gelukkig voor de staalindustrie waren er in 1967 grote voorraden cokeskolen. In drie jaar kon 30 miljoen ton uit die bron geleverd worden. Anders had de staalindustrie de vraag naar staal niet kunnen bijhouden.

Schrijver van het artikel meent dat de EG tegen om het even welke prijs cokeskolen moet produceren. De staalindustrie moet ook met de EG-producenten langlopende contracten afsluiten. Hieruit blijkt toch duidelijk dat heel wat experten mijn thesis verdedigen.

Tot besluit kunnen we vaststellen dat de regering geen vooruitzlend steenkolenbeleid heeft. Er is geen afzetprobleem voor de eerste tien jaar. Er moet een programmatie opgesteld worden tot 1985. Wat het ondergronds personeel betreft, zou men beter doen naar de heer Lycops te luisteren i.p.v. naar het Kolendirectorium.

Alleszins is het een feit dat de bestaande toestand in een federale staat niet zou mogelijk geweest zijn.. Tot op heden is Limburg een kolonie van de Waalse kapitalisten ! (Applaus bij de Volksunie.)

PERS spiegel

Er moeten dit jaar weinig « wanklanken » geweest zijn (of wat de deftige Belgen daaronder verstaan) op de IJzerbedevaart, want de klassieke aasgieren uit bepaalde kranten hebben tot nog toe hun venijn achter de tanden gehouden. Wel vragen sommigen zich af « tot wat dient deze Vlaamse macht de rest van het jaar ? ». Maar voor verschillende van deze kranten zouden wij willen vragen « In hoever komen de beginselen van Diksmuide verwoord in het jaarlijks Vlaams gewetensonderzoek als vaste lijn aan bod in de opinievorming die door uw krant zou moeten beoefend worden.

de standaard

Wat met die Vlaamse macht die zich daar te Diksmuide toch duidelijk manifesteert is ook de vraag van Hugo De Ridder in de Standaard. Hij blijkt de zin van voorzitter Coene « verovert macht elke dag » wel enigszins mis te verstaan. Wij meenden dat het betekent : « Elke dag Vlaamsgezind en niet alleen hier te Diksmuide tussen de massa ».

« Over de strijd die diezelfde gemeenschap ook nu nog moet leveren sprak de nieuwe voorzitter van het IJzerbedevaartkomitee, meester Jozef Coene. Zijn. redevoering lag in de lijn van het recente Algemeen Vlaams Kongres : De beginselen van de nieuwe grondwet waardoor het bestaan wordt erkend van een Nederlandse kultuurgemeenschap en waardoor de mogelijkheid van geregionaliseerde besluitvorming ontstaat, zullen we gebruiken als bouwmateriaal voor de toekomst. De uitwerking van die beginselen laat nochtans veel te wensen over. Waarom niet liever wachten tot een beslister generatie Vlamingen de reële autonomie afdwingt waarvoor men nu teruggedeinsd is ?

» Hoe zal die Vlaamse gemeenschap binnen enkele jaren haar ekonomische groei, haar universiteitsstudenten, haar kulturele en materiële opgang gebruiken ? De grotere autonomie, de grote macht om wat te doen ?

» Hierop kwam op de 44ste IJzerbedevaart geen antwoord. Het was er wellicht de plaats niet voor. Maar de slotgroet van de nieuwe voorzitter « Verovert macht, elke dag, waar ge ook staat, en al het overige zal u toegeworpen worden », gaf op dit punt zeker geen blijk van een grote visie. Wie de macht heeft veroverd moet nog tonen dat hij ze kan gebruiken. En wat een volk wordt toegeworpen zal wel niet biezonder waardevol zijn ».

het volk

Voorzichtig (het ACW hoort mee) zegt Jef Claes dan toch dat het bewuste Vlaanderen via de IJzerbedevaart de « liberté du père de famille » afwijst. Het werd allemaal wel radikaler geformuleerd dan hier is op te maken uit de Volkse beschouwingen.

« Ook in de kwestie-Brussel durfde de h. Coene niet radicaal alle voorgestelde oplossingen van de hand wijzen. « De nieuwe strukturen, die in de hoofdstad moeten opgericht worden, zegde hij, kunnen de Brusselse Vlamingen een nieuwe kans geven en trachten de Vlaamse inwijkelingen op te vangen, die met 15.000 per jaar de hoofdstad vers bloed geven». Daarentegen acht hij de vrijheid van het gezinshoofd te Brussel onaanvaardbaar, vooral omdat de voorwaarden die de regering zich zelf stelde voor de wederinvoering van deze fameuze vrijheid, niet vervuld zijn. Het akkoord, dat in december 1970 in het parlement werd bereikt, o.a. na de motie-Hanotte, werd niet nageleefd. Derhalve meent de voorzitter van het IJzerbedevaartkomitee, dat de Vlaamse parlementsleden niet meer gebonden zijn en hij roept hen op hun houding te herzien ».

het laatste nieuws

De liberaal van dienst die het IJzerbedevaart-gebeuren moest komen « verslaan » is er blijkbaar een uit de zuiver patriottische school van Omer Van Audenhove. Er deugde niets in Diksmuide en het was allemaal ingefluisterd door de Volksunie. De PVV van achteruit-bij- elk- opinieonderzoek, meent dat de Volksunie schrik heeft van verkiezingen...

« Mr. Jozef Coene, voorzitter van het IJzerbedevaartcomitee, heeft in zijn gelegenheidstoespraak het Volkunieprogramma hernomen tot en met.

» België moet federaal worden. De taalverklaring mag te Brussel niet afgeschaft worden. De grondwetsherziening is een flop. De regering zou er beter aan doen van de uitvoeringswetten op de grondwetsherziening af te zien.

» Vlaanderen moet van-binnen-uit bestuurd worden, en niet vanuit het « francofone » Brussel. Op economisch vlak moeten de kredieten volgens het aantal inwoners in Vlaanderen en Wallonië verdeeld worden.

» De zetels van vennootschappen, wier belangrijkste werkzaamheden in Vlaanderen gesitueerd zijn, moeten naar Vlaamse steden overgebracht worden.

» Deze greep slagzinnen bewijst duidelijk, dat mr. Coene zich voor zijn toespraak niet enkel slaafs gespiegeld heeft aan het Volksunie-standpunt in verband met de gemeenschapsproblemen, maar bijna letterlijk bepaalde Volksunie-wetsvoorstellen herneemt, bv. dat in verband met de overbrenging van de zetels der vennootschappen.

» De toespraak van mr Coene verbergt de angst van de Volksunie. Vrees voor het welslagen van de huidige parlementaire werkzaamheden. Vrees voor een opdonder, die de Volksunie en alle andere taalextremisten knock-out in de in de vergeethoek zal slaan ».

gazet van antwerpen

Nu de amnestieoproep gebeurt door een zwaar getroffene uit de nazikampen mevrouw Aretz wordt die Belgische haathardnekkigheid nog duidelijker onderstreept volgens Karel De Witte.

« Geheel in de geest van alle vorige bedevaarten, maar dit keer wel biezonder aangrijpend, was de oproep tot amnestie. Een eis die ook al oud is, maar nog steeds moet herhaald worden. Aangrijpend was dit keer meer dan anders, omdat die eis werd gesteld door mevr. Aretz. Deze vrouw heeft als Joodse in de Duitse moordkampen gezeten. Haar taal, doorspekt met vreemde aksenten, bewijst trouwens dat zij geen echt-Vlaamse vrouw is.

» Dat juist deze vrouw, met haar verleden en het onnoemelijke leed aan haar volk aangedaan, om amnestie kwam vragen, moet wel iedereen treffen, die het hart op de rechte plaats draagt. Zij beklemtoonde dat de nasleep van de repressie inzake pensioenen, vergoedingen, enz. niet kan worden weggewerkt, zonder amnestie, d.i. het volledig uitwissen van de straf. Ze had eraan kunnen toevoegen dat die eis weldra vooral zal slaan op de erfgenamen van de getroffenen, die net zoals de vrouwen van de bestraften, de gevolgen van de straf zullen moeten dragen.

» Dit is iets, wat onbegrijpelijk is. Een kwarteeuw na de tweede wereldoorlog, die voor de huidige generatie nog slechts geschiedenis is, gaan nog mensen gebukt onder wat zij, of hun ouders, hebben misdaan tijdens de bezetting echt of vermeend. Dat vooral de jeugd dit niet neemt, is begrijpelijk, dat de Belgische staat het niet aandurft deze daad van menselijkheid en vredelievendheid te stellen, is bedroevend».

de tijd

Het financieel - ekonomisch dagblad gaat de aksenten na die gelegd werden in deze sektor. Het zelfbestuur van de IJzerbedevaart is een eis die ook op het sociaal-ekonomische vlak zijn volle waarde heeft volgens deze specialisten.

« Een ander tema dat de IJzerbedevaart-voorzitter behandelde : « werk in eigen streek », heeft toch ook een politieke impact waarbuiten niemand nog kan. Spoedige regionalizering van de rijksdiensten, politiek van beperking der investeringen te Brussel, dekoncentratie van de tertiaire sektor, zijn toch zo pasklare recepten uit de Belgische politieke keuken die elke Vlaamse politicus zou moeten lusten.

» Wat de huidige regering doet, nl. streven naar een politiek van grotere regionale bevoegdheid is toch maar de praktische uitvoering van wat slogangewijze vanop een spreekgestoelte wordt verkondigd. Zelfs een zinsnede als « Vlaanderen zal best vanuit Vlaanderen worden bestuurd » kan voor hem die het goed meent met de konkrete uitbouw van de geregionalizeerde staat, geen steen des aanstoots zijn... De delen operationeel met wettelijke bevoegdheden uitrusten opdat het geheel meer viabel zou zijn : op die wijze kan men de huidige hangende staatshervorming summier omschrijven.

» Wat in dat bestek zondag te Diksmuide werd gezegd moet beschouwd worden als een bijdrage tot opklaring van begrippen en tema's. Die bijdrage mag er zijn, moet er zijn, ook al moet daarom niet iedereen het eens zijn met bepaalde facetten noch met de stijl van de IJzerbedevaart ».

w. luyten.

NATIONALE LOTERIJ

14de TRANCHE

Vakantietranche

HOOG LOT

TIEN MILJOEN

Trekking op 19 juli

HET BILJET : 200 fr.
HET TIENDE : 22 fr.

77.125 LOTEN VOOR EEN TOTAAL VAN 72 MILJOEN

BECO BECO

levering van gas- en stookolie !

BECO BECO

Vraag FORT ZEGELS aan onze bezinestations

BECO verwacht ook uw bestelling

p.v.b.a. BECO, Krijgsbaan 236, ZWIJNDRECHT

Tel. : (03)52.81.73 - 32.02.10

matthieu's beddenbedrijf

biedt voor elk probleem een wooninrichting

onze studiedienst lost uw woonprobleem gratis op

mbb

Turnhoutsebaan 102 Borgerhout 35.17.83

84-86 Diepestraat 31.01.18 39-41 Begijnestraat 33.47.24

60 Galifortlei Deurne 36.25.22

De Vakantieperiode is volop bezig !

Voor U dringt zich dan ook het LIDMAATSCHAP van de

VLAAMSE TOERISTENBOND

VLAAMSE AUTOMOBILISTENBOND op !

Talrijke voordelen : VEERTIENDAAGS BLAD « AUTOTOERIST »
LIDMAATSCHAP « WACHT OP DE WEG »
TALRIJKE ANDERE VOORDELEN

Verdere inlichtingen en inschrijvingen :

VTB - VAB : Sint-Jakobsmarkt, 45-47 - 2000 ANTWERPEN Tel. (03)31.09.95 (10 l.)

GEDURENDE ONS VERLOF GENIETEN WIJ VAN ONZE "THUIS"...

Om eens echt THUIS te zijn ! !

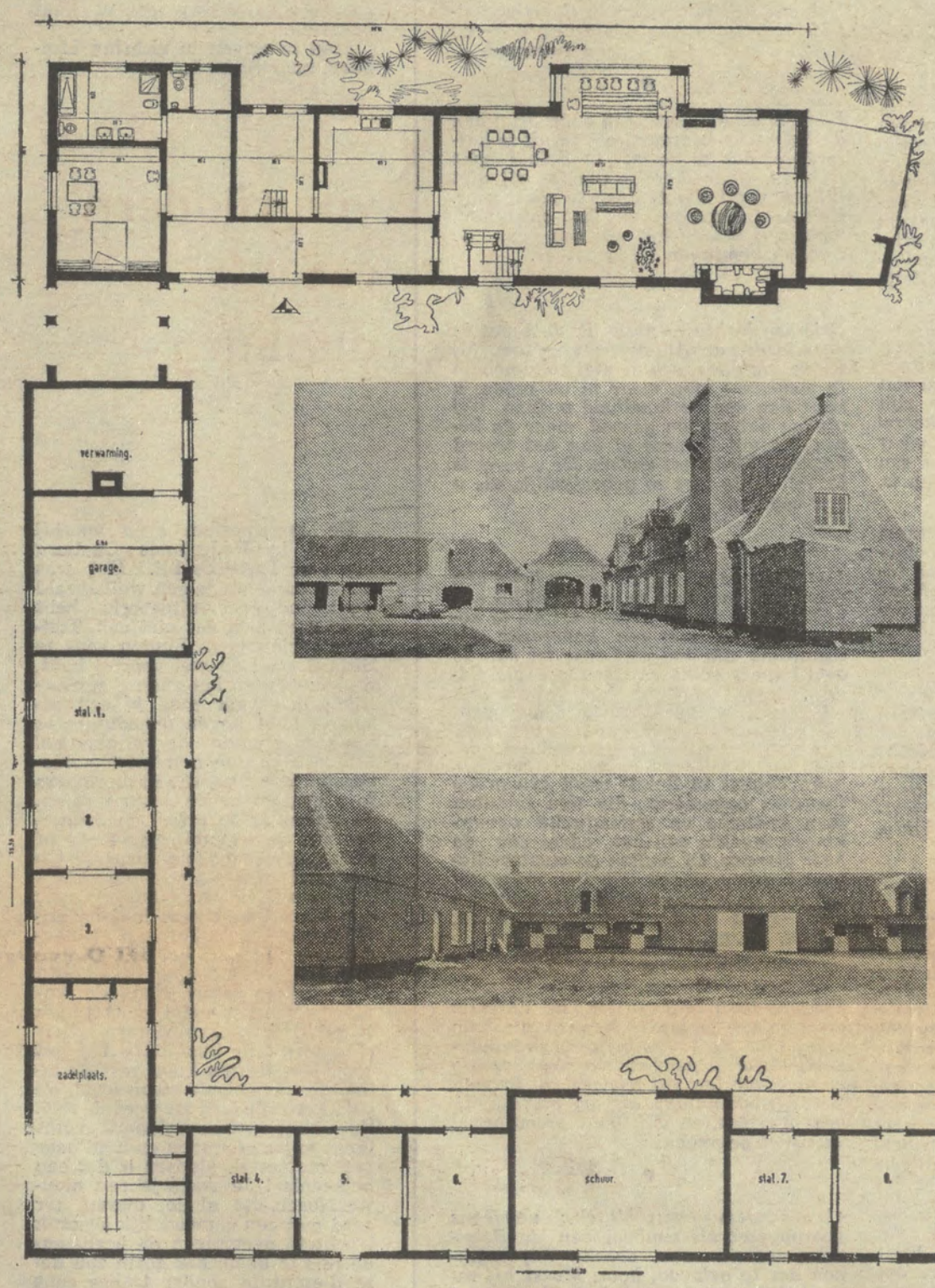

van 10 juli tot en met 2 augustus 1971.

U KAN DAT OOK, ALS U MET ONS BOUWT ! ! !

Wij profiteren van ons verlof, om ons fysisch te ontspannen, zo kunnen wij na het verlof met nieuwe krachten, nieuwe ideeën, des te beter helpen én onze prijzen voor U uitkiemen.

Maar U heeft nu de tijd om eens rustig uw mogelijkheden na te gaan... er eens over te praten... ons om informatie te vragen, zonder verplichting; want wij vallen nooit zomaar met de deur in huis.

Stuur ons deze bon op en na het verlof komen wij met U eens praten.

ALGEMEEN BOUWBEDRIJF KUNNEN nv

ANTWERPEN	GENK	GENT	LEUVEN
Meir 18	Winterslagstraat 22	Onderbergen 43	Brusselsestraat 33
Tel. 03/31.78.20	Tel. 011/544.42	Tel. 09/25.19.23	Tel. 016/337.35

KUNNEN met de grote K van Kwaliteit

BON

NAAM: .....

ADRES: .....

— beschik over een bouwgrond Gemeente :
breedte :
en wens de voordelen te kennen die U mij kan bieden.

— beschik niet over een bouwgrond en verzoek U mij een aanbieding te doen voor 't bouwen van rijwoning, villabouw of half open bebouwing in volgende gemeenten :
.....

— houdt U mij ter beschikking van één uwer afgevaardigden of zal ik een bezoek brengen aan uw informatiecentrum te ..... op ..... te ..... u.

Handtekening

Wij sport

vlaams nationaal

rond de ronde

Luc Varenne schreef een open brief aan Anquetil. Anquetil had gezegd dat hij Coppi de beste ronderenner vond, en moest Luc er niet bij geweest zijn, hij had zowaar Eddy niet vernoemd. Nochtans is Eddy de allergrootste.

•

Moesten alle prijzen, verbonden aan de ronde van Frankrijk, gelijk verdeeld worden onder alle renners, dan zouden ze ieder ongeveer 4000 knotsen verdienen, zegt men ons. Wij hebben de moeite niet gedaan het na te rekenen, want wij weten het zo ook al wel : nadat de vedetten en hun meedrinkers met het leeuweaandeel verdwenen zijn, zal de spoeling voor de kleintjes andermaal bijzonder dun uitvallen. Zelfs « aan den dop » betaalt men beter.

•

Luc Varenne schreef een open brief aan Geminiani, om hem te zeggen dat hij wel een paar koereurs onder zijn hoede heeft, die weten dat een koersfiets een kromme guidon heeft, maar dat hij hoogstens kan dromen van een koereur als Eddy, die een fenomeen is.

•

De ploeg van «Het Laatste Nieuws» volgt de ronde in een speciaal gebouwde regenboogbus. Bravo voor deze inspanning om de lezer te dienen. Maar lezen wij niet dat de chauffeur van die bus 's nachts snurkt ? En waarom heeft Fred daar nog niets over gezegd ?

•

Luc Varenne schreef een open brief aan Briek Schotte om hem te zeggen dat zijn Rozjee de Vlaeminck geen slecht koereurke is als het wat meevalt, maar dat hij, vermits hij alleen nog geen reiskaartje kan kopen, toch maar 'n prulleventje is in vergelijking met Eddy, die...

•

Jacques Goddet zegt dat de beroepsrenners de wielersport kapot maken. Zitten er anders voor niets tussen, en dit afgezien van de vraag of de renners nog iets te maken hebben met de wielersport : de sportpers en haar sensatie, de managers en hun percenten, de inrichters en hun poef, de sportbestuurders en hun vele te slepen valiezen, de soigneurs en hun kommerce, de firma's en hun reklame, de offisjellen en hun onlesbare dorst, de supporters en hun verveling, de fans en hun godsdienstijver, de bookmakers en hun business. Alleen de koereurs hebben schuld.

•

Luc Varenne schreef een open brief aan G. Motta, Italiaans koereur, om hem eens goed uit te lachen. Motta zou namelijk Merckx het winnen willen beletten. Als ge dan weet dat Motta, de krabber, in de laatste ronde van Italië nog op doping werd betrapt, en dat Eddy... Nou ja...

•

Volgens Rik van Looy in Sport-nog-altijd-zeventig ontvangt Merckx voor de ronde van Frankrijk geen startgeld.

•

Luc Varenne schreef een open brief aan de Belgische koereurs, om ze uit te kafferen omdat ze de rit in België niet wonnen. Naar Merckx moeten zij niet kijken, want die is daar te slim voor. Helemaal snappen wij het ook niet, maar wij nemen het wel aan van de Luc, en beminnen Eddy zozeer.

•

Driessen lachte — aldus R. de Smet in de «Gazet van Antwerpen» — toen hij Rinus zag doen, echter niet zonder hem te wenken : loop maar in de regen, u kunt dan een verkoudheid opdoen. Wij vinden dat schoon gezegd, maar de keren dat wij Lomme al aan het woord hoorden, klonk het anders. De u-vorm is in Vilvoorde niet zo gebruikelijk, als u ons begrijpt.

•

Luc Varenne schreef een open brief aan Geminiani, om hem te zegen dat hij een belachelijke pee is. Wat heeft hij te komen stoefen met een koereurke als Agostinho, die nog niet eens tot aan de achillespees reikt van een god als Eddy...

•

«Les Sports» is niet helemaal tevreden, hoor. Ergens in België werd een groep jongeren opgemerkt, die tien minuten lang kritische en sarkastische opmerkingen maakte aan het adres van de heer Merckx. Of nadien de staatsveiligheid ingreep, weten wij niet, maar dat het met onze jeugd de slechte kant opgaat, staat vast. Kritiek op Eddy, sjonge, sjonge...

•

Volgens Nico Jagenau zit Luc Varenne altijd maar te lachen terwijl hij zijn kopij typt. Zo is het bij onze grootnonkel Tist ook begonnen toen hij negentig werd. Maar Luc zal tch een pol krijgen van de «keunink» als hij met Eddy gaat buurten, en dat heeft grootnonkel Tist niet gekregen.

•

«Les Sports» heeft Merckx nog eens vooropgezet als simbool van de Belgische eenheid en eendracht. Wij beginnen dat te geloven, hoor. Moest hij nu werkelijk een fanatieke flamingant zijn, dan zou hij verleden zondag, ter gelegenheid van de Ijzerbedevaart, toch gewonnen hebben, zeker ?

Zou het dan toch waar zijn ? Wanneer wij deze regels schrijven is zopas de elfde rit van de ronde van Frankrijk binnen gelopen. Eddy Merckx's achterstand is steeds groter geworden. Komt er dan toch een barst in het imperium van deze onstuitbare ? Tussen de ernstige berichten uit de Senaat vraagt men zich af : zal Hij de duimen moeten leggen voor de jonge koning Ocana ?

(mvl) Wij hebben de mogelijkheden kort bij onze grenzen natuurgebieden en steden te bezoeken die de moeite waard zijn. Men hoeft er geen lange afstanden voor af te leggen en de drukte ter plaatsen om er vlug naar en met gezin en al naar toe te trekken. Het zijn de meest geschikte plaatsen om er van vlug naar en terug van te komen zodat ze om het even wanneer 's jaars kunnen bezocht worden. Een voorbeeld : het Rijnland voor reeds heelwat Vlamingen bekend gebied. Steeds groter worden de mogelijkheden er zodat deze streek steeds meer en meer vakantiegenoegens gaat bevatten.

Stap te wagen in richting Limburg, naar Sittard...

van tüddern tot duisburg

De grensposten even voorbij Sittard in Nederlands Limburg lagen er lusteloos bij. Het was mistig maar als je een welbepaald week-eindje er uitgezocht hebt trekt men zich dat niet aan. Tüddern spring je zo binnen eens je Sittard goed en wel voorbij bent, de leeuwen en het andere gevaarlijk gedoe waar mee je een afspraak hebt liggen ongeduldig te wachten tussen de pijnbomen. Tüddern bezit een mieters wildebeestenpark waarvan de bewoners je a.h.w. de benen komen aaien. Je waant je op safari en de dieren zijn je zo nabij als in een of ander Afrikaans natuurpark. Op een stel safari-gestreepte VW's klimmen ze op en af, happen naar een toegestoken stuk bief en rijvierwieler mee. Fotografen handen een tijdje op het dak van de gen uit de raampjes lijk in de East-African safari. Eens de koningen van het woud voorbij kom je bij de « zachtaardigen». Hier mag je uit de bus zodat het tot een bloot treffen komt met de lama, de kameel, de struisvogel, de bok, het nijlpaard en weet ik veel. Het simpatieke nijlpaard komt langs je jas grommen en hapt naar het fototoestel. Mensen is dat een belevenis ! Je voelt je een nieuwe Noach die al de dieren ter aard met een gemoedelijk gesprek tracht te overtuigen de beslissende reis te doen. Elk gezin zou deze dierentuin zonder tralies eens moeten bezoeken. Het is een revelatie, hier kunnen kinderen hun schoolse kennis aan de werkelijk toetsen want het Nijlpaard laat zich de tanden tellen, en de lama kun je betasten en de bok laat zich niet berijden, wat dacht je wel...

Van Tüddern gaat onze tocht door het rustige landschap van Schalm-Nette waar een heus molenaarshuis-restaurant je opwacht om een lekker middagmaal te verwerken. Dit is het land waar de rust langs de veldwegels loopt en tot wandelen uitnodigt. Het is dé streek bij uitstek voor gezinsvakanties en mensen die kracht en adem terug moeten veroveren. Van hieruit kan men ook uitstappen doen. We maakten er voor u een naar Duisburg, de stad met het Janus-gezicht, want Duisburg is niet alleen de stad aan de zwarte Ruhr, helemaal niet. Ziehier onze bevindingen : genesteld in de bochten van de Rijn en tus-

Dit is het embleem van het natuurpark Schalm-Nette of zoals men het er ter plaatse noemt «de stad van de rust». Moet je stellig eens op af gaan. De dieren van deze «stad», aan de grens met Nederland, heten je welkom.

se een groene long met aantrekkelijke meren gaat Duisburg door als de stad met de twee gezichten. Ja, Duisburg kwam tot bloei dank zij haar «staalkeuken» haar industrieën met namen die men overal ter wereld hoort uitspreken en ongetwijfeld ook met haar grootste binnenhaven van Europa. Duisburg kom je binnen over zijn massale Rijnbruggen. Dat is één aspekt van deze tweeledige stad. Duisburg is ook een oord van vakantie en vrije tijd. Neem de bosgebieden, met de regattabaan en de meren waar de ornitologen aan hun trekken komen, een jeugdherberg in de nabije omgeving. In de zoo aan de Kaiserberg, a.h.w. de poort tot dit natuurschoon, vind je Duitslands eerste Dolfinarium. Je kan er de flippers aan het werk zien die zingend en duikend allerhande fratsen uithalen en de lachspierch van het publiek testen.

De duistere zaal loopt zachtjes naar beneden toe waar in een zee blauw en hel groen dekor de grijze gladde blinkende dolfijnen je willens nillens doen schateren. Het dierenpark biedt verder nog een ruime variatie van dieren en planten.

Verder bezit deze tweeledige Ruhrstad een stel musea die iedereen moeten boeien. Neem het van ons aan : Duisburg zal u gastvrij ontvangen !

(Alle inlichtingen over deze kleine reizen wanneer ook in het jaar kunt u bekomen op de Duitse dienst voor Toerisme, Luksemburgstraat 1040 Brussel).

NA HET POMPIDOU-FESTIVAL

ONZE LEEUW DOMINERE ZUID-NEDERLAND !

11 juli : de enige Nationale Feestdag die telt in Belgenland.

Op de Guldensporendag worden de vive-la-France-krentenkakkers extra zenuwachtig bij het zien van duizenden Leeuwevlaggen.
Onder deze vlag voltrok zich de Vlaamse en sociale ontvoogding van de Vlaamse volksgemeenschap.

De NATIONALE BEVLAGGINGSAKTIE roept alle Vlamingen op :

11 JULI KONFRONTEREN WIJ DE UNITARISTEN MET DE VLAG VAN DE VRIJE DEELSTAAT VLAANDEREN.

	katoen	wollanyl
1. BEDRUKTE VLAGGEN (klassieke én moderne leeuw)		
1,5m. x 1,5m.	365 fr.	470 fr.
2 m. x 2 m.	650 fr.	835 fr.
2. GEBORDUURDE VLAGGEN (klassieke én moderne leeuw)	nylon	wollanyl
1 m. x 1 m.	580 fr.	700 fr.
1,45 m. x 1,5 m.	900 fr.	1125 fr.
1,45 m. x 2 m.	1160 fr.	1485 fr.
2 m. x 2 m.	1540 fr.	1985 fr.
2 m. x 3 m.	2000 fr.	2470 fr.
3 m. x 3 m.	2750 fr.	3600 fr.
4 m. x 2,4 m.	3750 fr.	4575 fr.
4 m. x 4 m.	4000 fr.	5390 fr.
3. GEBORDUURDE WIMPELS (klassieke én moderne leeuw)	nylon	wollanyl
1 m. x 2,5 m. (met lussen)	1080 fr.	1315 fr.
1 m. x 2,5 m. (met sloof)	1005 fr.	1240 fr.
	wollen franjes : 20 fr./m.	
	nylon franjes : 50 fr./m.	

BESTELADRES : Nationale Bevlaggingsaktie, Tieltsesteenweg 12 - 8780 - OOSTROZEBEKE(tel. 056/660.73).

Vergeet niet op te geven : a. raam- of mastvlag ; b. moderne of klassieke leeuwefiguur.

SEKRETARIAAT : Waterstraat 133, 9110 - Sint-Amandsberg (tel. 09/51.15.83).